If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

The largest Slovenian Weekly in the United States of America.
Sworn circulation 16,200
Issued every Wednesday.
Subscription rate:
For membbers yearly $0.84
For nonmembers $1.60
Foreign Countries $3.0
Telephone: Randolph 3912

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

Največji slovenski tednik v Združenih Državah
Izhaja vsako sredo
Ima 16,200 naročnikov
Naročnina:
Za člane, na leto.....$0.84
Za nečlane $1.60
Za inozemstvo $3.00
NASLOV
uredništva in upravništva:
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Telefon: Randolph 3912.

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Štev. 2. — No. 2. CLEVELAND, O., 13. JANUARJA (JANUARY), 1926. Leto XII. — Volume XII.

CLEVELANDSKE NOVICE.

—V pondeljek zvečer, 11. januarja je imelo društvo sv. Jožefa, št. 169, K. S. K. Jednote svojo prvo sejo in ustoličenje društvenih uradnikov. Vdeležba je bila velika in seja živahna. Ker je bil predsednik društva, Karol Skebe vsled bolezni odsoten, je vodil sejo glavni predsednik Anton Grdina in zaprisegel društveni odbor za leto 1926. Podana so bila važna poročila minulega leta in delovanja. Društvo je dalo priznanje vsem odbornikom, ki so delovali v prospeh društva, osobito pa dosedanjemu tajniku sobratu Ernest Terpinu, ki mu je v znamenje priznanja stoje aplavdiralo.

Kot novi tajnik društva je bil tudi navzoč in zaprisežen sobrat Frank Matoh, kateri je v velikemu slavju obhajal svoj ženitovanski dan dva dni poprej.

Z velikim navdušenjem so obljubili vsi navzoči novi uradniki (nekaj jih radi važnih vzrokov ni bilo prisotnih), da bodo delovali v letu 1926 z vso energijo za društveni in Jednotin prospeh, to se je pokazalo s tem, da se je takoj ustanovil novi klub iz fantov in deklet, kateri se bo takoj zavzel za vse športne zabave in tekme z drugimi. Še več važnih stvari je bilo naznanjenih in priporočenih, kar se bo v bodoče nadaljevalo.

Novi tajnik sobrat Frank Matoh je naznanil, da bo članstvu na razpolago za sprejemanje društvenega asesmenta in plačila vsak torek in četrtek od 6. do 9. ure zvečer v stanovanju na 16102 Holmes Ave., kar bo članstvu v veliko olajšavo.

—Minuli pondeljek, dne 11. januarja se je vršila v dvorani Slovenskega Narodnega Doma letna seja delničarjev Slovenske posojilnice (The International Building & Loan Association), na kateri so bili ponovno izvoljeni sledeči direktorji za dobo treh let: Thomas Fudrich, George Kuhar, Paul Schneller sr., Anton Kaušek in Joseph Smrekar; volitev izvrševalnega (eksekutivnega) odbora se vrši prihodnji teden. Cenjene čitatelje opozarjamo na današnji oglas označene posojilnice.

—Najlepše novoletno darilo so vile rojenice naklonile dne 8. januarja znani družini Ed. in Josipine Posh, stanujoči na 945 E. 63rd t., namreč težko pričakovanega sina prvorojenčka; mati in dete je zdravo. Mrs. Posh je hči rojaka Jakob Grdinata in spada k društvu Marije Magdalene, št. 162, K. S. K. Jednote. Naše iskrene čestitke!

—Za družino rojaka John F. Jadricha, tiskarja pri "Ameriški Domovini" je petek srečen dan. To se je očitno pokazalo dne 8. januarja, ko so dobili pri Jadrichevih prvo hčerko. Mati in novorojenka sta zdravi. Tako se je osobje tiskarne "Ameriške Domovine" pomnožilo zopet za eno nevesto. Johnu, ki tako spretno tiska tudi naš list že tretje leto, izražamo tem potom naše čestitke! Who is next?

PROTI EVOLUCIJI.

JUŽNE DRŽAVE ISTE NE ODOBRAVAJO.

Lexington, Ky., 9. januarja. — V mestecu Wilmore, 16 milj odaljeno od tukaj, je bila te dni ustanovljena posebna organizacija fundamentalistov, koje namen je započeti širom držav splošno gonjo proti darwinizmu in evoluciji; sedež te organizacije je v Asbury college, kojega lastujejo metodisti. Od tukaj se bo poslalo v vsa večja mesta južnih držav posebne govornike in agitatorje, ki bodo skušali nasprotovati učenju modernizma in evolucijske teorije; to delovanje bo označena organizacija fundamentalistov razširila tudi v druge države na severu, zapadu in iztoku. V odboru sta dva zdravnika in pet duhovnikov.

Dalje se bo na pristojnem mestu skušalo izposlovati postavo, da se v državi Kentucky v javnih šolah ne sme mladine več podučevati o evoluciji, kajti te šole se vzdržuje z ljudskim denarjem.

Tudi v državi Mississippi je zadnji čas ljudstvo pričelo nastopati proti evolucijonistom. Nedavno je neki zastopnik zakonodajne zbornice že predložil svojo resolucijo za prepoved učenja Darwinove teorije po vseh ljudskih šolah označene države.

—o—

Clevelandčan postane kardinal.

New York, 9. januarja. — Tukajšnji list "The Brooklyn Eagle" je dobil od svojega poročevalca v Rimu brzojavno vest, da bo v kratkem času povišan v kardinala Msgr. Edward Mooney, rodom Clevelandčan, ki sedaj opravlja službo duhovnega vodje na Severoameriškem kolegiju v Rimu.

Sv. Oče je označenega monsignorja pred kratkim imenoval apostolskim delegatom v Indiji; to mesto bo nastopil letos, 1. februarja.

Rt. Rev. Mooney je bil leta 1917 profesor na St. Mary's semenišču, kasneje pa ravnatelj Cathedral latinske šole; predno je bil vpoklican v Rim, je opravljal službo župnika irske cerkve sv. Patrika v Youngstown, Ohio.

Kardinal Mercier umira.

Bruselj, Belgija, 11. januarja. — Zdravstveno stanje znanega belgijskega kardinala Mercierja se vedno slabša. Tako da so zdravniki nad njim že popolnoma obupali.

Število judov na svetu.

Dandanes živi na svetu 14,163,542 judov; tako poroča list "Univers Israelite" v Cologne na Nemškem. To število znaša en odstotek vsega človeškega prebivalstva na svetu.

Judje živijo v sledečih državah: V Združenih Državah ameriških 3,500,000, v Evropi 9,232,576, v Rusiji 5,253,324, v Evropski Rusiji 2,626,667, v Ukrajini 1,772,479, na Poljskem 2,829,456, na Rumunskem 834,344, na Nemškem 575,000, na Ogrskem 473,310, v Čehoslovakiji 354,342, v Avstriji 300,000, na Angleškem 286,000, v Franciji 150,000.

IZ URADA GLAVNEGA PREDSEDNIKA.

OD VSEH STRANI NAM DOHAJAJO VESELA NOVOLETNA POROČILA.

Ustanovljanje novih društev in pa pristopanje v že obstoječa društva, novi člani in članice, se vrši v velikem številu.

V "Glasilu" smo čitali, da so bila štiri nova društva naenkrat sprejeta v našo Jednoto, tri izmed teh so bila iz Minnesote, za kar moramo izreči zahvalo vrlim minnesotskim društvenim uradnikom in uradnicam, kakor tudi članom in članicam in drugim rojakom, kateri so po sporočilu naših glavnih odbornikov, Shukleja, Zalarja in Skubica, šli njim vsestransko na roko pri minuli kampanji. Med novimi društvi, ki so bila ustanovljena, je pa pristopilo veliko novih tudi k drugim društvom v Minnesoti. V imenu vsega članstva naše Jednote se vsem kar najuljudnejše zahvaljujem.

Ravno sem prejel zelo veselo poročilo od sobrata glavnega tajnika Josip Zalarja, v katerem mi sporoča sledeče:

"Pošiljam vam natančno poročilo za mesec december o novopristoplih članih in članicah; v odrastli oddelek je pristopilo 322 udov in v mladinski oddelek pa 209, skupaj torej 531 udov.

"Tudi Novo leto kaže prav fino. Že sedaj imam lepo število novih članov in članic na rokah. Prejel sem poročila in listine tudi o dveh novih društev, ki se zopet na novo ustanavljajo. Vse kaže izborno. Ne bo dolgo, ako bomo šli tako naprej, da bomo imeli 30,000 članov in članic."

Bratje in sestre! Številke govore; vidi se, da ste delavni, vidi se, da se ljudstvo zaveda, kaj in kdo da je K. S. K. Jednota. Prav je tako! Naprej za svojim ciljem! Vsi pod njeno zastavo, kamor tudi vsi spadamo.

Anton Grdina, glavni predsednik.

NAZNANILO.

SLAVNOST ZA SLAVNOSTJO.

Društvo sv. Frančiška Saleškega, št. 29, K. S. K. Jednote, Joliet, Ill., bo otvorilo pryo slavnost v letu 1926 med krajevnimi društvi, spadajoča pod okrilje naše slavne matere K. S. K. Jednote.

V nedeljo, dne 24. januarja, 1926 bo naše društvo obhajalo 30 letnico svojega obstanka. Slavnost se prične ob 10. uri dopoldne s slovesno sveto mašo v cerkvi sv. Jožefa; po sveti maši bo korakanje v "Slovenia" dvorano, kjer se bo vršil jubilejni banket v proslavo 30 letnice društvenega obstanka. Pripravljalni odbor dela noč in dan, da bo slavnost uspela kar najbolj mogoče na slovesen način.

Nadalje prosim vsa slavna društva in njih tajnike, katerim sem poslal povabila, da se vdeležijo naše slavnosti, da mi sporočijo do 20. januarja o sklepu njih cenjenega društva, če se društvo vdeleži korporativno ali pošlje samo zastopnika na našo slavnost. Zatorej še ponovno prosim odgovora kar prej mogoče. Vsa društva, izven Jolieta, ki se vdeležite naše slavnosti, požurite se, da pridete v Joliet na železniško postajo ob 9. uri zjutraj, kjer vas bo pričakoval naš pripravljalni odbor.

Zatorej: Na veselo svidenje v nedeljo, dne 24. januarja!

S sobratskim pozdravom.

John Gregorich, tajnik.

—o—

Jugoslovanska komisija.

Washington, 8. januarja. — Zakladniški department je dobil obvestilo, da se je jugoslovanska komisija za uravnavo dolga včeraj v Cherburgu ukrcala in da dojde že v nekaj dneh semkaj. Namen te komisije je dogovoriti se z vlado Združenih Držav glede poravnave vojnega dolga v znesku $65,414,997, katerega mora Jugoslavija Ameriki še plačati.

Označena komisija obstoji iz sledečih zastopnikov: načelnik Dr. Milan Stojadinović, finančni minister; Jurij Djurić, jugoslovanski minister v Londonu; Milan Radosavljević, ravnatelj trgovinskega ministrstva; Ranislav Avramović, bivši pomožni minister komunikacij; Dr. Ivan Švegelj (Slovenec); Rudolf Štajmec in Dr. Pavle Karović. Tej komisiji sta dodeljena še dva tajnika: Jovan Novaković in D. Stošović. Kot svetovalca bosta šla tej komisiji na roke prof. Mihael I. Pupin in Dr. A. Trešić-Pavešić, slednji je jugoslovanski minister v Washingtonu.

—V torek smo zopet dobili pravi zimski, severni mraz v Clevelandu.

Škandal na Ogrskem.

Budimpešta, 7. januarja. — Pred kratkem so prišle oblasti na sled tajni družbi zarotnikov in ponarejevalcev francoskih bankovcev po 1,000 frankov. Na čelu te družbe je bil bivši avstrijski princ Louis Windischgraetz, ki ima v Sarospatek obširno posestvo in grad. Namen teh zarotnikov je bil strmoglaviti sedanjo ogrsko vlado in ustanoviti zopet monarhijo.

Ponarejevalci francoskih bankovcev so bili že zadnjih osem mesecev marljivo na delu; računa se, da kroži v prometu nad 30 milijonov frankov; največ tega slabega denarja je na Ogrskem, na Slovaškem, v Jugoslaviji in v Transilvaniji. Oblasti so vse krivce spravile pod ključ; med njimi je tudi princ Windischgraetz, ker je bil baš v njegovem gradu glavni stan teh zarotnikov in ponarejevalcev denarja.

Vsled te afere je zavladala po vsej Ogrski velika nejevolja vsled sramota, ker je med aretiranci tudi dosti uglednih oseb, v prvi vrsti pa mnogo plemičev.

PROTI PROHIBICIJI.

DVE KONGRESNICI OBSOJATI VOLSTEADOVO POSTAVO.

Washington, D. C., 9. januarja. —Kakor znano so v sedanjem (69) kongresu tudi tri ženske. Dvoje izmed teh ne odobrava Volsteadove postave, namreč kongresnica Mrs. Norton, demokratinja iz New Jersey in Mrs. Kahn, republikanka iz Kalifornije.

Mrs. Kahn se je o tej zadevi izrazila sledeče:

"Jaz sicer nisem prijateljica gostilne, ker zagovarjam zmernost. Jaz bi sploh ne dovolila zopetne prodaje žganja; sem pa za pivo in lahka vina, kar bi ljudstvu donašalo boljše odnošaje kakor pa prohibicija.

Mrs. Norton in Mrs. Kahn sta neuradno stopili v vrsto protivolsteadovcev, med tem, ko tretja kongresnica, Mrs. Rogers (republikanka) iz Massachussetts) še ni povedala svoje sodbe o prohibiciji.

Nedavno je Mrs. Kahn pisala znanemu kongresniku Hillu v Maryland sledeče:

"Prav je, da skuša vlada z vso strogostjo uveljaviti prohibicijsko postavo; toda čuditi sem se morala klicom suhačev pri zadnji debati v kongresu, da bi se naj ljudstvo pod krinko prohibicije še v bodoče varalo. Nekateri suhaški agentje goljufajo, lažejo in kradejo denar iz ljudskih žepov; po moji sodbi je prohibicija prava moralna zaušnica vsemu ameriškemu narodu."

—o—

Nečuven korak češke vlade.

Dunaj. — Iz Prage se semkaj poroča, da je socialistična in veri sovražna češka vlada nedavno zaplenila svetovno znane toplice Marijine vare (Marienbad), ki so bile že več sto let last premonstrantske opatije v Teplu. Vlada je zaplenila in si s silo prilastila toplice, kopališča, vsa poslopja, pohištvo in tudi vse topliško zemljišče, vredno več milijonov čeških kron.

Dasiravno so imeli označeni redovniki vse lastninske listine in pravice v popolnem redu in se niso nič pregrešili čez kako postavo, jih je svobodomiselna vlada sedaj vsega oropala, da s tem pokaže svoje sovraštvo do vere in Cerkve. Katoličani v Čehoslovaški so vsled tega silno ogorčeni.

Ti redovniki se bodo skušali pritožiti na najvišje mesto, toda ni nikakega upanja do uspeha.

Bivša italijanska kraljica umrla

Bordighera, Italija, 4. januarja. — Danes dopoldne ob 11:10 je tukaj umrla vdova kraljica Margeritha v starosti 74 let; ob njeni smrtni postelji so bili: italijanski kralj (njen sin), kraljica in ostali člani kraljeve družine, pokojnica je bolehala samo par tednov vsled vnetja prsne mrene.

Vdova kraljica Margeritha je bila rojena 22. novembra, 1851, kot hči vojvode iz Genoa, poročila se je s kraljem Humbertom leta 1869, vdova je pa postala 29. julija, 1900, ko je v Monzi neki anarhist njenega moža (kralja) ustrelil.

Slovanska vzajemnost.

V četrtek, dne 7. januarja se je vršil v Slovenskem Narodnem Domu v Clevelandu sestanek, katerega je sklical Mr. Anton Grdina. Sestanka se je vdeležilo veliko število občinstva — brez razlike na stranko in mišljenje — a bili so v lepem številu zastopani posebno Slovenci iz zasedenih krajev.

Sklicatelj je pojasnil pomen in namen sestanka ter povdarjal, da je stvar nujna in treba vsled tega takoj kaj ukreniti. Koliko zanimanja je bilo med zbranimi za stvar, dokazuje že lepo število govornikov, ki so se oglasili k besedi, povdarjajoč potrebo skupnega nastopa za stvar. Po argumentiranju in stvarni debati se je prešlo na volitev odbora, ki pa ima biti za sedaj le pripravljalni odbor za ustanovitev "Odbora za prosvetno pomoč v starem kraju." Ta poslednji odbor bo izvoljen, ko se bodo izvršile vse predpriprave ter bo v ta namen sklican kasneje sestanek. V pripravljalni odbor so bili izvoljeni sledeči:

Anton Grdina, Dr. F. J. Kern, Andrej Križmančič, Ludvik Medvešek, Boris Pavlin, Marij Urbančič in Ivan Zupan.

Potem, ko so zborovalci dali temu odboru potrebna navodila in polnomoči, je predsednik zborovanja, Dr. Kern, zaključil zborovanje, pozivajoč vsakega, da se zavzame za tako plemenito stvar, ki ne bo koristna le rojakom v starem kraju in ki potrebujejo naše pomoči za delovanje na prosvetnem polju, pač pa tudi nam v Ameriki.

Odbor bo šel takoj na delo ter bo o svojem delovanju od časa do časa obveščal javnost.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na naslov Mr. Marij Urbančič 1245 E. 170th St., Cleveland, O

—o—

Prekomorski zračni promet.

Washington, 8. januarja. — P. W. Litchfield, predsednik Goodyear-Zeppelin družbe v Akron, O., je na nekem tu se vršečem banketu omenil, da bo kmalu pričela označena družba graditi velike zrakoplove v svrho uvedbe prekoatlantskega zračnega prometa; na ta način bo mogoče dospeti preko morja v Evropo že v dveh dnevih.

Lictchfield je priporočal senatorjem in kongresnikom, da naj bi vlada določila za zgradbo teh zrakoplovov 15 milijonov dolarjev.

Važna iznajdba.

New York, 11. januarja. — Na tu se vršeči narodni razstavi avtomobilov se nahaja neka posebna priprava (monoxide consumer), ki odstranja strupene pline prihajajoče iz motorja. Strokovnjaki pravijo, da je ta iznajdba epohalnega pomena.

Potres v Julijski Benečiji.

Trst, 8. januarja. — Danes je bilo v Trstu ter okolici zopet čuti pogoste in močne potresne sunke. Posebno močan potres so čuli v Postojni, kjer je bilo več hiš poškodovanih, s tem, da so stene razpočile. V sloveči postojnski jami je potres uničil več krasnih skupin kapnikov.

STAVKA PEMOGARJEV.

ARBITRACIJSKA KONFERENCA ODGODENA.

New York, 12. januarja. — Zastopniki antracitnih premogarjev in operatorjev (lastnikov rovov), ki so se mudili na skupni konferenci že od 29. decembra, 1925 v svrho dosege sporazuma, so danes konferenco odgodili brez kakega uspeha. Med obema strankama je nastalo tako nesoglasje, da sploh ni več misliti na kak sporazum; niti dneva ponovnih pogajanj se ni določilo.

Operatorji so se vedno sklicevali na svoje arbitracijske točke, med tem ko so tudi premogarji zahtevali svoje pravice pod pogojem, da sprejmejo arbitracijo, če se jim plačo poviša, ne pa zniža.

Takoj zatem, ko je bila konferenca odgodena, je predsednik premogarske unije (United Mine Workers of America), John L. Lewis podal sledeče poročilo:

"Že včeraj sem omenil, da so operatorji sklenili razbiti našo konferenco, ne da bi se zamoglo doseči kak uspeh. Pri debatah danes zjutraj so operatorji predlagali, naj se s konferenco prekine; pri tej priliki so tudi od premogarjev zahtevali, da bi njih predlog podpirali; toda premogarji se jim niso hoteli ukloniti, nakar so operatorji sami svoj predlog podpirali. Iz tega smo takoj razvideli, da nam je nemogoče nadaljevati s konferenco.

"Vsa odgovornost je torej na strani operatorjev, da bo stavka še v bodoče trajala. Premogarji so bili pri volji vztrajati s pogajanji v svrho dosege sporazuma, da bi dospeli do stalnega miru, ki naj bi našemu ljudstvu ohranil zajamčene svobodne pravice."

V tej zadevi se tudi operatorji izgovarjajo, ter zvračajo krivdo na Lewisa, češ, da noče nič odnehati.

Wilkesbarre, Pa., 12. januarja. — Takoj zatem, ko je bila newyorška konferenca odgodena, oziroma ukinjena, je glavni pritožbeni odbor unijskih premogarjev odglasoval, da se odpokliče še vse one premogarje, ki so pri vzdrževanju rovov zaposleni. Označeni odbor reprezentira 10,000 unijskih premogarjev v službi pri Pennsylvania premogovni kompaniji.

Resolucija je bila soglasno sprejeta, nakar se je unijske voditelje po raznih krajih obvestilo. Slično resolucijo je že zadnjo soboto sprejel tudi generalni odsek premogarjev v distriktu št. 1.

New York, 12. januarja. — Sedanja stavka antracitnih premogarjev, ki traja že od 1. septembra, 1925, je povzročila premogarjem v tem času že za $111,000,000 izgube na zaslužku. V štirih mesecih se je namreč produkcija tega premoga skrčila za 25,000,000 ton.

Premogarji so zahtevali 10 odstotkov povišanja plače in popolno priznanje unije, česar jim operatorji ne dovolijo.

VSI DOBRO DOŠLI na prvo PLESNO VESELICO,

katero priredi ŠPORTNI KLUB DR. SV. VIDA, št. 25 K. S. K. J. (St. Vitus Athletic Club) v sredo, 27. januarja 1926.

V GRDINOVI DVORANI. Sviral bo znani Ed. Fischerjev orkester. Vstopnina: Za moške 50c, za ženske 35c. – NE POZABITE TOREJ SREDE, DNE 27. JANUARJA!

Društvena naznanila in dopisi

Društvo sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill.

Članom gorioznačenega društva se s tem uradno naznanja, da je bilo na zadnji mesečni seji sklenjeno, da se naše društvo korporativno vdeleži slavnosti 30 letnice obstanka društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29, ki se vrši v nedeljo, dne 24. januarja ob 10. uri dopoldne; radi tega prosim vse člane našega društva, da se te redke slavnosti vdeležijo v polnem številu.

Nadalje je bilo sklenjeno, da se bo na prihodnji mesečni seji izžrebal desetdolarski cekin; zatorej vsi tiketi, ki ne bodo vrnjeni pravočasno in to do prihodnje mesečne seje, bodo brez veljave. Radi tega komur je kaj mar na tem, da zadene ta dobitek, naj odda svoje tikete pravočasno.

Obenem naznanjam članom, da asesment lahko plačajo vsak dan na mojem domu, in sicer od 8. ure zjutraj do 4. popoldne in od 6:30 do 8. zvečer, izvzet je samo torek.

S pozdravom,
Louis Kosmerl, tajnik.
1004 N. Hickory St.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.

Naše društvo je imelo svojo glavno ali letno sejo dne 20. decembra, 1925, ki se je vršila v najlepšem redu, sobratski ljubezni in zastopnosti. Na tej seji je bil izvoljen z ogromno večino skoro ves stari odbor še za tekoče leto, izvzemši male spremembe pri nadzornikih. Zato so člani na potnih listih prošeni, da tudi v tem letu 1926 pošiljajo vse društvene stvari na stari naslov tajnika.

Obenem se naznanja, da je naše društvo soglasno sklenilo, da se vdeležimo slavnosti našega sobratskega društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29, K. S. K. Jednote, ki bo dne 24. januarja, 1926 obhajalo svojo 30 letnico. Zatorej vas uljudno prosim, da se vsi člani zberete v navadnih zborovalnih prostorih (v stari šolski dvorani) v nedeljo, dne 24. januarja, točno ob 9:30 dopoldne, da se vdeležimo te slavnosti.

Želim srečno in veselo Novo leto vsem skupaj, čeravno že malo pozno.

S sobratskim pozdravom,
Mathew Buchar, tajnik

Društvo sv. Petra in Pavla, št. 64, Etna, Pa.

S tem naznanjam vsem članom našega društva, da nismo mogli izbrati nadzornega odbora za naše društvo na zadnjih dveh sejah, in to ne meseca decembra zadnjega leta in ne na januarski seji, 1926, ker ni bilo zadosti članov na teh dveh sejah navzočih. Vsled tega se je zaključilo na seji, dne 3. januarja, 1926, da se mora druge redne društvene seje dne 7. februarja vsak član vdeležiti, da nam bo mogoče izbrati odbor, ki nam še manjka za leto 1926; član, ki se ne vdeleži te seje, plača $1 (en dolar) kazni; izjema je samo za onega člana, ki mora ta dan delati in ki je bolan; za vse druge pa ne bo nobenega izgovora; vsakdo bo moral plačati predpisano kazen, kakor je bilo na zadnji seji določeno.

Tudi naznanjam, da se je smrtno ponesrečil naš sobrat Josip Kolakovič, dne 22. decembra in je umrl 23. decembra v bolnišnici sv. Frančiška. Pokojni sobrat je bil jako dober član našega društva; tudi je bil več let društveni predsednik, dokler je stanoval še v Etni, doma je bil iz Stare Bistre na Hrvatskem; star je bil 40 let. Naj v miru počiva in naj mu bo ohranjen blag spomin.

Nadalje naznanjam, da se je pri našem društvu pojavila nekakšna neljuba nam nesloga, in v tem oziru se pripisuje krivdo enemu članu; zato prosim vse člane, da se gotovo vdeležite prihodnje seje dne 7. februarja, da se to neslogo pri društvu odpravi; dotični član zna dosti govoriti, za društvo delati pa nič. Že bo skoraj dve leti, odkar smo se združili, pa smo v članstvu nazadovali, kar bi morali napredovati. Zato prosim še enkrat vse člane, da se omenjene seje vdeležijo in vsak naj pripelje po enega novega člana. Če bomo vsi lepo združeni in edini, se lahko kaj pomenimo in storimo kaj koristnega za napredek našega društva.

Tudi naznanjam, da je društvo sklenilo prirediti plesno veselico (bal), dne 13. februarjan, dan kasneje po Lincolnovem rojstnem dnevu in to v Hrvatskem Domu na 110 Bridge li sobratje iz Etne in Pitts- St., Etna, Pa. Vsi člani in ostaburgha so naprošeni, da se vdeležijo te naše zabave, ker to bo prva veselica, odkar smo se skupaj združili.

Pozdrav vsem članom in članicam K. S. K. Jednote,
John Skoff, tajnik.

Iz urada društva sv. Petra in Pavla, št. 38, Kansas City, Kas.

S tem naznanjam, da se je vršila glavna letna seja tega društva dne 6. decembra, 1925 in obenem volitev novega odbora za leto 1926; izvoljeni so bili sledeči odborniki:

Geo Veselich st., predsednik; Anton Glad, podpredsednik; Peter P. Majerle jr., tajnik; Joseph Šneler, zapisnikar; Peter Gergich, blagajnik; Joseph Stampfel, Anton Orel, Anton Skof, nadzorniki; Marko Sainich, bolniški predsednik; Peter Majerle st. in Louis Derčar st., obiskovalca; Anton Lastelich, Joseph Lastelich, zabavni noša; Andro Harabajsa, redar, odbor; Joseph Novak, zastavo-

S sobratskim pozdravom,
Peter P. Majerle jr., tajnik.

Naznanilo.

Iz urada društva sv. Srca Jezusovega, št. 70, St. Louis, Mo., se tem potom uljudno naznanja, da so bili na glavni letni seji izvoljeni sledeči društveni odborniki za tekoče leto:

Blaž Belobrajdić, predsednik, 937 Morrison Ave.; Josip Kramar, podpredsednik, 2878 S. 7th St.; Joseph Simonich, prvi tajnik, 3223 S. 7th St.; John Mihelcich, blagajnik, 3918 Oregon Ave., Martin Golob, drugi tajnik, 2633 Lynch St.; Josip Pozek, Jakob Judnich, Jakob Judnich, Jakob Bukovach, nadzorniki; Marko Bubaš, bolniški nadzornik.

Uljudno vabim in prosim vse cenjene brate in sestre našega društva, tako tudi ostalo slovensko občinstvo iz St. Louisa, da se polnoštevilno vdeležite naše veselice dne 24. januarja.

S sobratski mpozdravom,
Blaž Belobrajdić,
bivši tajnik in sedanji preds.

Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Na poziv našega glavnega predsednika, sobrata Anton Grdina, za dosego 30,000 članstva, se je naše društvo odzvalo v decembru z 16 novimi članicami v aktivnem, in šest v mladinskem oddelku. Tako smo udarile dve muhe z enim udarcem; prvič smo se odzvale glavnemu predsedniku, drugič smo p adosegle, da je naše društvo največje društvo v Chicagu, ki spada k cerkvi sv. Štefana. Skupno smo v pretečenem letu napredovali za 91 v odrastlem in 70 v mladinskem oddelku. Da smo dosegle tako lep uspeh, je pa zasluga vseh članic, ki so agitirale za nove članice.

Da pa ta dogodek kot največje društvo primerno proslavimo, bomo imele takoj po redni seji dne 17. januarja "Party" za same članice našega društva, in sicer na način, kot na zadnji polletni seji. Katera je bila takrat navzoča, se še spominja in bo gotovo tudi sedaj prišla. Katera pa ni bila takrat navzoča, pa naj sedaj ne zamudi, drugače ji bo žal.

Obenem pa opozarjam vse članice, kakor tudi vse ostale Slovenke in Slovence v Chicagu in okolici na našo maškeradno veselico, dne 24. januarja. Odbor si prizadeva, da bo vsak zadovoljen. Finim maskam se bodo razdelila krasna darila. Več o tem bo poročano v prihodnji številki "Glasila."

Torej članice našega društva, nikar ne pozabite na sejo in "Party," ki se vse vrši v nedeljo, 17. januarja, popoldne.

Vsem članicam, ki niso bile navzoče na zadnji letni seji naznanjam, da je bil izvoljen ves stari odbor, razun ene, ki ni bila navzoča. Odbor za leto 1926 je torej sledeči:

Mary Kobal, predsednica; Jennie Stayer, podpredsednica; Julia Gottlieb, 1845 W. 22nd St., tajnica; Marija Gregorich, blagajničarka; Matilda Miroslavich, zapisnikarica; Matilda Duller, Terezija Chernich in Antonia Skala, nadzornice; Mary Mladich, vratarica; Anna Perko, Mary Grill, Margareth Duller in Julia Pasdirtz, zastavonošilke.

Ta novi odbor bo zaprisežen na redni seji v nedeljo, dne 17. januarja. Vabijo se torej vse članice, da se te seje brez izjeme vse vdeležijo. Po seji bo zanimiva prosta zabava samo za članice.

Sosestrski pozdrav,
Julia Gottlieb, tajnica.

NAZNANILO.

članom in članicam društva Marija Pomagaj, št. 79, Waukegan, Illinois.

Sledeč poročilu glavnega predsednika, sobrata Anton Grdina, pozvalo je naše društvo glavnega odbornika sobrata Frank Opeka, da vpelje novo, oziroma ponovno izvoljene uradnike našega društva na prihodnji seji dne 17. januarja. Zato tem potom vabim vse člane in članice, da se te seje vdeleže vsi do zadnjega.

Kakor je sobrat glavni predsednik omenil, je prva društvena seja v letu velikega pomena. In to je resnica, kajti če bomo dobro začeli v začetku, bomo dobro delali celo leto. Po seji bomo imeli nekoliko domače zabave, da se nekoliko porazgovorimo med seboj. Naše društvo je imelo slično zabavo že dvakrat in vselej so bili člani silno zadovoljni. Torej pridite vsi!

S sobratskim pozdravom,
Ignacij Grom, tajnik.

Naznanilo.

Iz urada društva Marije Sedem Žalosti, št. 81, Pittsburgh, Pa., se tem potom naznanja onim cenjenim članicam, ki se niso vdeležile zadnje decembrske seje, da je bil soglasno zopet izvoljen ves stari odbor in sicer:

Marija Lokar, predsednica; Ana Jugovic, podjredsednica; Josephine Fortun, tajnica; Justina Lokar, druga tajnica; Marija Gerlović, blagajničarka; Katarina Skender, Mary Gorup, Katy Evanković, nadzornice; Mary Balkovec, bolniška obiskovalka, stanujoča na 5641 Carnegie Ave., Pittsburgh, Pa.

Cenjene sosestre, prosim vas, kadar katera oboli, prijavite se bolniški obiskovalki in ne meni (tajnici), ker bi se vsled tega lahko pripetila kaka pomota. Zatorej si dobro zapomnite gori navedeni naslov bolniške obiskovalke.

Sosestrski vam pozdrav,
Josephine Fortun, tajnica.

Naznanilo.

Društvo Marije Čistega Spočetja, št. 85, Lorain, O., je imelo svojo glavno sejo decembra meseca, in izvolilo novi odbor, kakor sledi:

Agnes Kompare, predsednica; Ana Cerar, podpredsednica; Frances Tomazin, tajnica; Anastazija Ambrožič, podtajnica in zapisnikarica; Josefina Pogačnik, blagajničarka; Članice so se zahvalile vsem prejšnjim odbornicam za njih delovanje v letu 1925.

Sklenilo se je, da naj članice plačujejo asesment točno ali mesečno, ako ne, da se bo ravnalo samo po pravilih. Prosi se, da članstvo to upošteva.

Ko smo pretečeno leto z veseljem razvile novo bandero, nismo mislile, da ga bomo morale rabiti tako hitro za žalost. Dne 29. decembra ob 2. uri je preminula naša stara članica Ana Režek. Previdena s sv. zakramenti je mirno v Gospodu zaspala. Pokojna sosestra se je rodila v Draščah pri Metliki, okraj Črnomelj. V Ameriki je bila 35 let. Poročena je bila v Renova, Pa. Pred šestimi leti je zgubila svojega soproga, potem se je pa nahajala pri svojih otrocih. Bolehala je delj časa. V otročjih letih je izgubila svojo mater, ko je bila stara eno leto, očeta pa, ko je bila stara tri leta. Prestala je mnogo hudega. Skrbela je vedno, da je vzgojila svoje otroke v krščanskem duhu, dasiravno ni imela tistih priložnosti kakor jih imamo danes. Rešila si se in konec je tvojemu trpljenju. Videlo se je, da nisi bila pozabljena od svojih sosester. One so ti resnično izkazale svojo ljubezen in udanost, ker so te vse brez izjeme obiskale in vdeležile pogreba, četudi v mrazu.

Cenjene mi sosestre! Nimam besedi, da bi se vam mogla zahvaliti, kar ste ve pokazale do te pokojne sosestre. Ostalo bo vsem v trajnem spominu. V slogi je moč, in ljubezen do bližnjega, kar ste pokazale pri molitvi in pogrebu. Čast za naše društvo, čast za našo mater K. S. K. Jednoto. Priporočam vsem, da pokojnico ohranite v blagem spominu. Ti pa, draga sosestra, prosi pri Mariji za nas, da bomo tudi me mirno v Gospodu zaspale kakor si ti.

Telo trudno še počiva,
mir, bogastvo je s teboj;
duša tvoja raj uživa,
Stvarnik bil plačnik je tvoj.
Pot življenja ti je tekla
trnjeva in grenka vas,
revščine si bila dekla,
pač ljubezen do Boga
si gojila zrčno vedno;
Ti Gospod oj reši me!
Lajšaj mi trpljenje bedno,
smrti jaz ne strašim se!
Trdno v Njega verovala,
ki zaščitnik je sirot. — —
Mati Božja pomagala
ti delilka je dobrot. — —
Spavaj mirno, sestra naša,
blag naj bode ti spomin.
Davidenja v raju svetem,
kjer gorja ni bolečin!

Frances Tomazin, tajnica.

Društvo sv. Treh Kraljev, št. 98, Rockdale, Ill.

Iz urada našegą društva se naznanja vsem sobratom in sosestram sklep seje, da se naše društvo vdeleži slavnosti 30 letnice obstanka društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29 v Jolietu, ki se vrši dne 24. januarja, 1926. Skupaj se bomo zbirali ob 9. uri dopoldne v mestni dvorani (City Hall), da se potem skupno odpeljemo v Joliet.

Dalje je društvo sklenilo, da priredimo plesno veselico dne 16. januarja, 1926 v John Petruševi dvorani; žrebalo se bo tudi za zlat cekin $2.50; vstopnina za veselico je 50 centov in pri tem lahko dobi tudi cekin.

Na to veselico uljudno vabimo naša domača in jolietska društva, dalje vse rojake in rojakinje; vsem kličemo: Dobro došli! Posebno one naj ne zamudijo te redke prilike, katerega kaj pete srbijo; za suha grla in želodčne bolečine bo vse preskrbljeno. Zatorej sobratje in rojaki, pridimo enkrat skupaj in se v domači družbi poveselimo, ker upamo, da naš muzikant Fred Trope ne bo držal križem rok.

Za društveni veselični odbor:
Anton Kerčoč, Joseph Juhant, John Kamnikar.

Naznanilo.

Tem potom naznanjam vsem članom društva sv. Jožefa, št. 103 v Milwaukee, Wis., da je bilo sklenjeno na zadnji seji, da se korporativno vdeležimo veselice društva Marije Pomoč Kristjanov v soboto, dne 16. januarja; zbiramo se ob 7. uri zvečer v cerkveni dvorani West Allis.

Nadalje opominjam vse člane, kateri kaj dolgujejo društvu, da gotovo stvar poravnajo do 17. januarja. Kdor dolga ne bo poravnal do tega časa, naj posledice sam sebi pripiše.

Sobratski pozdrav vsemu članstvu K. S. K. Jednote,
Louis Sekula, tajnik.

Društvo sv. Genovefe, št. 108, Joliet, Ill.

Tem potom se uradno naznanja, da je naše društvo sklenilo prirediti veselico v prid društvene blagajne dne 26. januarja v "Slovenia" dvorani; vstopnina je samo 25 centov za ženske, za možke pa 50 centov.

Naznanja se tudi, da bomo imele ravno isti dan slovesen sprejem novih članic; če ima katera kako novo kandidatinjo, naj jo pripelje o pravem času v "Slovenia" dvorano. Zatorej se vse članice prosi, da bi malo poagitirale še ta mesec, da bi imele večje število za sprejem. Če pa slučajno katera ve za katero, toda ne more iti ž njo k zdravniku ali pa dne 26. januarja zvečer, naj to naznani meni ali po predsednici našega društva, ker bomo vse radevolje uredile.

Dalje tudi naznanjam, da se je sklenilo na zadnji redni mesečni seji 3. januarja, da naj povabim vse članice, da se vdeležijo v polnem številu slavnosti društva sv. Frančiška Saleškega, št. 29, ki bo dne 24. januarja obhajalo 30. letnico svojega obstanka; zbirale se bomo ob 9:30 dopoldne v stari šoli; vsaka naj prinese s seboj društveno regalijo.

Ker imamo več članic na potnih listih, in vem, da rade slišijo o napredku društva, jim hočem s tem stvar na kratko opisati: Lansko leto je pristopilo v odrgstli oddelek 70 članic, v mladinski pa 38; umrle so dve, suspendanih pet in dve so šle od našega društva k sestram, namreč Dorothy Ursich in Mary Flajnik, obe živeče na Indiana St. Podpore se je izplačalo $322; to je dosti za tako male prispevke, ker se plača samo 25 centov na mesec ali $3 na leto.

K sklepu še enkrat najuljudneje vabim vse dekleta in žene, da bi se vse vdeležile naše veselice dne 26. januarja. Vabimo pa tudi vsa ostala cenjena društva iz Jolieta in Rockdale; posebno bi želele vdeležbe društva Marije Pomagaj, št. 119; pokažimo se enkrat vse, koliko nas je, ker bo tedaj naša tretja podpredsednica sestra Marie Prisland tukaj v Jolietu in vsi ostali glavni uradniki. Prav lepo bo, če pridemo vsi skupaj in se medsebojno seznanimo.

S sosestrskim pozdravom,
Antonija Struna, tajnica.

Društvo Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn.

S tem naznanjam članstvu našega društva, da je bil na decemberski seji ponovno izvoljen ves stari odbor še za tekoče leto 1926; odborniki so torej:

John Roblek, predsednik; Anton Skubic, podpredsednik; Geo Simonich, tajnik; Anton Ciglar, zapisnikar; Joseph W. Kovach, Joseph Krasevech in Frank Kerzich, nadzorni odbor; Frank Mihelich, Tony Hodnik, Tony Mervar, zastavonoše; Frank Mihelich st., redar; Jakob Verant, vratar.

Nadalje obenem tudi vabim vse naše člane na prihodnjo sejo dne 17. januarja točno ob 9. uri zjutraj, ker na tej seji bo prečitan celoletni račun, žaeno bom tedaj tudi razdelil Jednotine stenske koledarje, ker sem jih za zadnjo glavno sejo prepozno dobil.

Z bratskim pozdravom,
Geo Simonich, tajnik.

Naznanilo.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 135 v Gilbert, Minn., se tem potom uljudno naznanja, da so bili na glavni letni seji izvoljeni sledeči uradniki:

Anton Erchul, predsednik; Frank Boitz, podpredsednik; John Peryon, tajnik; Joe Germ, zapisnikar; Anton Indihar, blagajnik; Rudolph Shusterich, John Stebi, John Abzetz, nadzorni odbor.

Nadalje je članstvo odobrilo na glavni seji, da se naloži društveni asesment po 20 centov na mesec za člane in po 10 centov na mesec za članice; to bo za pokritje društvenih stroškov za tekoče leto. Kakor znano po pravilih, naj plača vsak član svoj asesment do 25. v mesecu, kateri tega ne stori, sam sebe (avtomatično) suspendira.

S sobratskim pozdravom,
John Peryon, tajnik.

Iz urada tajnika društva sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn.

Dragi mi sobratje in sosestre: Prosim vas, da se vdeležite prihodnje seje dne 17. januarja ob 1:30 popoldne. Ne pozabite priti, ker to bo prva seja v tem letu; na tej glavni seji vam moramo dati račun od minulega leta; poleg tega imamo še več drugih važnih reči na dnevnem redu. Vdeležite se prihodnje seje enako v tako obilnem številu kakor zadnje, decemberske seje; pridite, da boste znali, kako se je poslovalo v pretečenem letu.

Na decemberski seji, ki se je vršila v jako lepem redu, so bili izvoljeni sledeči odborniki za leto 1926:

Štefan Pucko, predsednik; Joseph Horvath, podpredsednik; Anton Kolar, 467 Spruce St., tajnik; Joseph Reszonja, blagajnik; Martin Zadravec, Martin Horvath, John Bakac, nadzorni odbor; Aleks Zlatar, 141 Osborne St. in Štefan Markoja, 179 Spruce St., obiskovalca bolnikov (betezsnikov).

S sobratskim pozdravom,
Anton Kolar, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 150, Cleveland, O.

Predno odstopim od urada kot predsednica gorinavedenega društva, bi še enkrat rada članicam priporočila, da bi se bolj v velikem številu vdeleževale mesečnih sej v tekočem letu 1926. Letne ali glavne seje ste se prav v lepem številu vdeležile, za kar gre vam vsa čast. Vabljene ste tudi, da se prihodnje seje v enako obilnem številu vdeležite. Kakor vam je znano, bo na prihodnji seji nastopil novi odbor, katerega ste si zadnjič izvolile, zato vas ponovno prosim, da ste vse navzoče, ko bo nastopil novi odbor svoje urade.

Na glavni seji je bilo tudi sklenjeno, da se članice v slučaju smrti kake naše sosestre za gotovo vdeležijo pogrebne sv. maše in sprejmejo sv. zakramente za umrlo. Katere ni bilo na glavni seji, naj vzame to na znanje.

Končno se še vsemu ostalemu odboru zahvalim, ki mi je šel tako lepo na roke kot predsednici pri kaki prireditvi in pri sejah. Tako je prav, ako odbor dela roko v roki, je gotovo napredek pri društvu. Hvala pa tudi članstvu, ki me je ponovno izvolilo v odbor, katerega pa nisem mogla sprejeti radi bolezni v družini. Novemu odboru želim vso srečo v novem letu in vam kličem: Bodite složne pri skupnem delu, zakaj le v slogi je moč.

Pozdravljam vse članice našega društva in ostalo članstvo K. S. K. Jednote.

Theresa Glavič.

Iz urada društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Nastopili smo dobo Novega leta; po navadi se ob začetku leta delajo dobri sklepi; naj se torej tudi vsaka izmed članic našega društva zaobljubi, da hoče, kar bo v njeni moči delovati za procvit društva in obenem tudi v prospeh naše dične K. S. K. Jednote. Držimo se prelepega gesla: "Vse za eno, ena za vse!" Sklenimo, da to leto mora naše društvo dospeti na svoj višek, namreč da bo največje društvo K. S. K. Jednote, in to bomo le dosegle, ako se malo bolj potrudimo za pridobivanje novih članic.

Na zadnji seji dne 4. januarja je bil določen prost pristop v društvo še za nadaljne tri mesece, to je od 1. januarja do 30. marca, 1926. Torej imamo zopet lepo priliko, za lažje pri-

dobivanje članic. Agitirajte, posebno še za mladinski oddelek; v mladini je naša moč in bodočnost.

Naše društvo je ustanovilo Sivalni klub, da se dekleta lahko medsebojno zabavajo in uče. To je dobra ideja in potreba našega časa.

Ne smem izpustiti prednaznanila, da bo imelo naše društvo veliko plesno veselico v prid svoje blagajne, in sicer dne 6. februarja zvečer; kar pripravite se za tisti čas vsi ljubitelji dobre zabave!

S sosestrskim pozdravom,

Frances Ponikvar, tajnica.

Vabilo.

Društvo Marija Pomoč Kristjanov, št. 165, West Allis, Wis., priredi svojo veselico v Frank Kraljevi dvorani dne 16. januarja, 1926 (v soboto zvečer). Vsi člani in članice raznih slovenskih društev iz Milwaukee in West Allis ste ljudno vabljeni na to zabavo. Osobito pa še apeliram na članice našega društva, da se te prireditve polnoštevilno vdeleže.

Uradno tudi naznanjam, da si je naše društvo izvolilo na glavni seje sledeči odbor za leto 1926:

Mary Marčič, predsednica; Josephine Kovačič, podpredsednica; Mary Arch, 441 — 52nd Ave., tajnica; Mary Schwigel, blagajničarka; Mary Sestir, zapisnikarica. Seje se bodo vršile vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. popoldne v cerkveni dvorani.

S sosestrskim pozdravom,

Mary Muren.

Naznanilo.

članicam društva sv. Ane, št. 170, Chicago, Ill.

Vsem cenjenim članicam društva naznanjam, da so bile na zadnji seji izvoljene sledeče odbornice za leto 1926:

Barbara Horvat, predsednica; Terezija Balažič, podpredsednica; Antonija Densa, tajnica; Helena Vuk, zapisnikarica; Rose Posedi, blagajničarka; Josephine Farkas, Terezija Haklin in Ana Frank nadzornice.

Sosestrski pozdrav,

Antonija Densa, tajnica.

Naznanilo.

Društvo sv. Elizabete št. 171 v New Duluth, Minn., je imelo svojo redno mesečno, kakor tudi glavno letno sejo dne 20. decembra. Na tej seji so bili izvoljeni sledeči uradniki:

Joseph Jakša, predsednik; Tomaž Šubic, podpredsednik; Frank Vesel, tajnik; Mary Jakša, zapisnikarica; Anton Cernich, blagajnik; Rev. A. F. Pirnat, duhovni vodja; Frank Gimpel, predsednik, Mary Jančar in Josephine Blatnik, nadzorni odbor; Dr. Anton Bianco, društveni zdravnik. Seje se vršijo vsato tretjo nedeljo ob 2. uri popoldne v zakristiji.

Seje se je članstvo vdeleležilo polnoštevilno, ter seja se je vršila v tako lepem redu kakor se more le pri katoliškem društvu. Sklenjeno je bilo, da bomo agitirali, da se društvo podvoji. Torej naj nihče ne pozabi, kar smo sklenili. Vsi pridite na vsako mesečno sejo, vsi delujte za večje društvo sv. Elizabete ter za boljšo in močnejšo K. S. K. Jednoto!

Frank Vesel, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 175, Summit, Ill.

Tukaj naznanjam imena in naslove našega društvenega odbora za leto 1926:

Miroslav Vrč, Box 175, Argo, Ill., predsednik; Andrej Poljak, Box 9, Summit, Ill., tajnik; John Poljak, Box 175 Argo, Ill., blagajnik; Frank Pelko, Box 68 Summit, Ill., zastopnik.

Redne seje se bodo vršile vsako prvo soboto v mesecu ob 7. uri zvečer v dvorani Mr. Joe Brančiča, 7416 — 61st St., Argo, Ill. Prihodnja seja bo torej dne 6. februarja, na katero vabim vse člane in članice našega društva, ker bo dosti važnih točk na dnevnem redu. Naj velja to vabilo za vse, ker jaz ne morem vsakega posebej na sejo klicati.

Sobratski pozdrav,

Andrej Poljak, tajnik.

Lorain, O. — Malokaterikrat se bere kak dopis iz naše naselbine v "Glasilu K. S. K. Jednote," zato naj napišem par novic, katere upam, bodo marsikoga zanimale.

Umrla je sosestra Ana Rezek, 29. decembra, v starosti 62 let, bolehala je že precej časa.

Z delom je sedaj po praznikih malo boljše, a še ni popolno, nekateri niso dalj časa pred prazniki delali. Vreme je mrzlo brez snega, če ga ne bi bili dobili za Božič, ne bi vedli, da je zima; takrat ga je padlo nad en čevelj visoko. Božična kolekta je nepričakovano dobro izpadla, dobilo se je $1,000, kar je lepa svota za našo faro. Tudi pevke so prav dobro in lepo pele omenjeni večer, čeravno je še malo časa, odkar so začele peti na koru.

Da se pa v novem letu tudi malo poveselimo, je sklenil cerkveni odbor prirediti veliko veselico v Slovenskem Narodnem Domu, v korist blagajne. Da pa nepozabite priti, vam povem, da se vrši omenjena zabava 16. januarja v soboto, ob 7:30 zvečer, kjer bo za vse preskrbljeno z raznimi okrepčili. Mr. M. Tomazin je že vse svoje orodje in godce v red spravil, da bodo dobro muzicirali omenjeni večer, tako da ne bo nobenemu žal, kdor se bo vrtel po zvokih njihovih inštrumentov. Ker je dvorana precej prostorna, želimo, da pripeljete še svoje znance in prijatelje s seboj, da se skupno poveselite.

Društvo Jugoslovan, št. 21, S. D. Z. priredi tudi nekaj posebnega na 30. januarja v dvorani Slovenskega Narodnega Doma; vabljeni so člani in ostali, da se zopet vidimo.

Pozdrav vsem in na svidenje!

Vida Kumše.

Eveleth, Minn. — Tukaj pošiljamo imena uradnikov in odbornikov našega Eveleškega Ameriškega Jugoslovanskega Kluba, št. 1, Ameriške Jugoslovanske Zveze v Minnesoti, za leto 1926:

Jakob Ambrožič, 418 Pierce St., predsednik; Joseph Intihar, 214 Monroe St., podpredsednik; Louis Govže, 613 Adams Ave., tajnik; Louis Lesar, 407 Garfield St., blagajnik; John Nemgar, 117 Jones St., reditelj; Anton Pleša, 718 Douglas Ave., vratar; Martin Shukle, Anton L. Muhich, John Verant, nadzorniki.

V odbor za izobrazbo so bili izvoljeni: Max Volcansek, predsednik, George Brince, Martin Erjavec, John Intihar, Joseph Zbačnik.

V odbor za naturalizacijo, Anton Lenich, predsednik, Math Usenik, Filip Fister, Jakob Ahčan, John Kočevar.

V odbor za statistiko, Anton Rus, predsednik, John P. Muhich, Frank Bentz, Anton Sterle, Joseph Sedej, Filip Peritz, John Stebil.

Seje kluba se vrše vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu ob 7. uri zvečer v dvorani cerkve sv. Družine.

Odbor kluba vabi vse Slovane, bivajoče v Eveleth, Minn., in okolici, da bi se nam pridružili ter pristopili v zvezo, ki je velikega pomena za nas. Biti član kluba stane samo en dolar na leto. Za združenje vseh Slovanov delujoči vas vabimo, da se nam pridružite.

Vas vabi zgoraj izvoljeni

Odbor.

Novice iz Springfield, Ill.

Večerja in ples. Društvo sv. Jožefa, št. 189, K. S. K. Jednote bo priredilo večerjo s "pohanimi" piščeti in z vsemi potrebnimi prikuhami ter kavo v soboto zvečer, dne 16. januarja od 6. do 8. v cerkveni dvorani "Slovenija." Po večerji se bo razvila vesela prosta zabava s slovenskim petjem, godbo in plesom. Tiketi po 50 centov za večerjo in zabavo so naprodaj pri društvenih članih, kakor tudi v župnijski pisarni. Čisti dobiček pojde v društveno blagajno. Tem potom uljudno vabimo na večerjo in veselico vse člane in članice društev sv. Barbare, št. 74 K. S. S. K. Jednote, sv. Rozalije, št. 140 K. S. K. Jednote, Narodne Podporne Jednote ter Slovaškega društva sv. Petra in Pavla, kakor tudi vse druge Slovence in Slovenke, ki niso v društih. Da bo večerja izborna in zabava prvovrstna, to vam jamčijo dosedanje slovenske veselice v naši krasni novi dvorani "Slovenija."

Preselitev. Pri letni seji je društvo sv. Barbare, št. 74, K. S. K. Jednote sklenilo, da se bo preselilo iz Narodnega Doma v našo novo cerkveno dvorano "Slovenija." Da je to prvi dober sad našega slovenskega katoliškega shoda, na tem ni dvoma. Župljani slovenske cerkve z veseljem pozdravljajo ta sklep ter iz srca želimo društvu sv. Barbare obilo uspeha v verskem, narodnem in gmotnem oziru. Bratje in sestre naše Jednote, kličemo vam: Dobro došli v naši slovenski dvorani! Naša dvorana bo od sedaj tudi vaš dom. Z radostjo pričakujemo vašega vabila k prvi vaši veselici v prid vašega društva v naši dvorani. Od danes dvorana ni le naša, temveč tudi vaša. Sekira razdora naj ostane zakopana na večne čase. Začnimo delovati skupno za dobrobit lastni, za napredek naše slovenske cerkve in šole ter v korist naše skrbne matere K. S. K. Jednote.

Slovo. Kakor čujemo, je nas zapustil naš mlad slovenski fant John Petkovšek ter se podal v Chicago za delom. Resnično povedano, žal nam je po fantu. Bil je dober katoličan in zvest slovenski narodnjak. Čeravno rojen Amerikanec, je govoril lepo slovenščino ter rad popeval slovenske pesni. Da je užival tudi zaupanje tukajšnjih rojakov, je dokaz, da so ga člani društva sv. Barbare, št. 74 K. S. K. Jednote izvolili predsednikom.

Ogrska veselica. Na staregа leta zvečer so naši Ogri v naši dvorani priredili večerjo z gulašem ter po večerji lepo zabavo v prid naše cerkve. Večerja in zabava je bila dobro obiskana. Došlo je tudi nekaj Slovakov in Slovencev. Skozi to veselico smo pridobili prijateljstvo mnogih Ogrov, ki poprej niso znali za našo dvorano. Koncem januarja bodo Ogri priredili veliki bal v prid cerkve. Tudi Slovaki se pripravljajo na svojo narodno veselico.

"Amerikanski Slovenec." Število čitateljev našega "Amerikanskega Slovenca" se je v zadnjem času več kot potrojilo. V mnoge hiše sedaj ta lep in poučljivi list prihaja. Kakor slišimo, naši ljudje list tudi čitajo od konca do kraja. Hvala Bogu, da imamo sedaj Slovenci dva izvrstno urejevana katoliška delavska lista, "Amerikanskega Slovenca" in "Glasilo" ter globoko verni in poučljivi cerkveni list "Ave Marija." Brez teh listov bi pač ne smela biti nobena slovenska obitelj v Ameriki. Slovenci, ki še niste naročniki teh listov, sedaj je ravno najpripravnejši čas, da si jih naročite. Proč s čtivom, ki je vaši sveti veri in našemu narodu nasprotno. Polkatoličani in navidez — Slovenci so pri kraju. Kdor ni z nami, je proti nam, je postalo vsakomur znano. Na plotu sedeti ni več mogoče. Doli s plota ter v tabor, ali katoliški ali pa odpadniški.

Novo leto — novo življenje. Nekak preobrat v življenju naše slovenske naselbine se pričenja in kaže od časa našega slovenskega katoliškega shoda. Ljudje se nekoliko bolj začenjajo zanimati za cerkev, šolo in dvorano. Ob Božiču je bilo par takih ljudi v cerkvi, ki jih že dolgo nihče ni videl. To kaže, da radikalci še vsega niso vničili, razun samega sebe. Nizka ograja, na katerej še nekateri kimovci sedijo, se zmiraj bolj podira. Na mesto ograje pa se odpira globoki prepad, ki loči naše odpadnike. Ta prepad postaja dnevno širši; oddaljenost med vernimi in zvestimi Slovenci ter med odpadniki postaja dan za dnevom večja. S tem odpadniki izgubljajo vpliv pri omahljivcih, naši dobri pa so od nedelje do nedelje trdnejši v svojem prepričanju, zvestejši v spolnovanju svojih verskih dolžnosti.

K temu preobratu seveda pripomaga naša nova dvorana, ki po krasoti in praktični razvrstitvi prostora, prekaša vse župnijske dvorane v Springfieldu. Naši mladini ta dvorana nudi vse priložnosti za poštene zabave. Nobenemu fantu ali dekletu se ni treba sramovati, ko pripelje svoje ameriške prijatelje na naše veselice. Vsak Amerikanec občuduje dvorano in vsikdar rad pride nazaj k novim prireditvam.

Tako smo sedaj po mnogih letih nepopisnih trudov vsaj toliko dosegli, da imamo vsa poslopja, potrebna za razvitek župnije. Imamo cerkev, šolo, župnišče, samostan, dvorano in mežnarijo. Lastujemo tudi celi mestni block razun štirih lot, tako da je dovolj preskrbljeno za bodoči naraščaj župnije.

Petnajstletnica. Koncem tega meseca in začetkom februarja bo minulo 15 let, odkar je prvi slovenski župnik, Rev. Albin F. Moder, sedaj župnik v Bridgeville, Pa., ustanovil tukajšno slovensko župnijo sv. Barbare. Iz mnogih razlogov se spodobi, da vporabimo to priliko za posebno slavlje. V prvi vrsti je pač naša dolžnost, da se dostojno zahvalimo Bogu za vse neštete in le Njemu znane milosti in dobrote, katere so tekom teh let iz Njegovih rok sprejemali slovenski duhovniki in župljani naše župnije. Drugič hočemo tudi primeren kredit dati veleč. g. ustanovitelju, kakor tudi njegovemu vrednemu nasledniku Rev. Franku Šalovenu, sedanjemu župniku slovenske župnije sv. Roka v La Salle, Ill., za njun neizrečeni trud v prvih letih obstanka naše župnije. Pa tudi dobrim in dosedaj zvestim župljanom gre čast in hvala za njihovo vztrajnost, požrtvovalnost in sodelovanje s svojimi dušnimi pastirji.

Ne bomo danes opisovali zgodovine naše župnije. Hočemo le na kratko že vnaprej opozoriti na nekatere točke slavnostnega vsporeda. Slavlje se bo vršilo od nedelje, 7. do nedelje, 14. februarja.

Razun cerkvenih pobožnosti, se bo slavlje vršilo v naši cerkveni dvorani "Slovenija," in sicer v nedeljo in pondeljek, 7. in 8. februarja veliki "Minstrel Show," v torek in sredo, 9. in 10. februarja ples, v četrtek, petek in soboto, 11, 12. in 13. februarja pa veliki bazar.

Odborove seje za razne prireditve se vrše ta teden.

Veselica društva sv. Jožefa, št. 189, K. S. K. Jednote. V soboto, dne 16. januarja bo naše društvo sv. Jožefa, št. 189, K. S. K. Jednote priredilo večerjo in zabavo s plesom v naši dvorani v prid društvene blagajne. Večerjo bodo servirale ženske, društvene članice, in sicer "chicken supper" ter vse druge potrebne prikuhe. Po večerji se bo razvila prosta zabava z godbo, petjem in plesom. Povabljena so tukajšnja društva, kakor tudi vsi drugi Slovenci in Slovaki, ki niso člani društev. Mrs. Suzan Dolak in Mrs. Rose Kulavic se veliko trudite, da bo vse poredu in v splošno zadovoljnost.

Delo. Dela je tukaj sedaj še dokaj dovolj v premogokopih. Vendar je preveliko ljudstva od vseh strani navrelo, osobito iz Pennsylvanije, kjer so rudniki vsled štrajka zaprti. Za poletje ni veliko pričakovati. Zima pa sedaj ni tako silno huda.

Poročevalec.

Moje potovanje po Minnesoti.

Piše Josip Zalar,
glavni tajnik K. S. K. Jednote

II.

Pošteno premražen in dobro utrujen dospem k Father Trobecu nekoliko pred osmo uro zvečer. Tukaj se sestanem z bratom nadzornikom Shukletom.

"Lačne nasititi in žejne napojiti," pravi nauk Gospodov. Tega nauka se je tudi spoštovana sestra Rev. Trobeca držala. Komaj sem pričel pripovedovati o smoli, ki sem jo imel z vožnjo, že nas pokliče k dobri in okusni večerji, ki se je posebno meni prav pošteno prilegla. Zato tudi prav prisrčna hvala dobrim kuharicam.

Ko smo se okrepčali, podali smo se na zborovanje, ki se je vršilo v stari cerkvi. To cerkvico, ki je še dobro ohranjena, je zidal še pokojni Msgr. Buh, in služi sedaj tamošnjim faranom za dvorano.

Zborovanja se niso vdeležili samo člani in članice društva sv. Štefana, št. 197, K. S. K. Jednote, marveč prišli so rojaki od blizu in daleč in to vkljub slabemu vremenu in hudi zimi. Ko stopimo v dvorano, sem se kar začudil, ker sem videl pred seboj nepričakovano lepo število Slovencev in Slovenk. Poslušajoč njih pravo, pristno domače narečje, sem mislil, da sem na Slovenskem, tam gori v lepi zeleni Gorenjski.

Zborovanje se je vršilo v najlepšem redu. Marsikaj lepega in koristnega je bilo povedanega. Ljudstvo je z največjim zanimanjem poslušalo govornike, pojasnjujoč kaj je K. S. K. Jednota; koliko je naša organizacija že dobrega storila za slovenski narod v Ameriki ter kolike važnosti in koristi je K. S. K. Jednota za naš narod. Na obrazu vsakega poedinca je bilo čitati veselje, ko je slišal, kaj pravi namen naše Jednote. Vsaki se je čutil zadovoljnega in ponosnega, ko je čul, da je bil prvi klic za ustanovitev lastne slovenske Jednote poslan med slovensko ljudstvo v Ameriki, potom prvega slovenskega lista "Amerikanskega Slovenca," katerega lastnik je bil onočasno, ravno oni gospod, namreč sedaj že pokojni Msgr. Buh, ki je prvi obiskoval tudi Slovence v Brockway, kjer se danes nahaja lepo cvetoča župnija sv. Štefana.

Da so bili navzoči Slovenci in Slovenke z govori zadovoljni, je dokaz, ker so govornikom navdušeno ploskali, zato sem uverjen, da ne bo dolgo, ki bo vsak posamezen tamošnji rojak postal član novega in krepkega društva sv. Štefana, št. 197, K. S. K. Jednote.

Po končanih govorih ustoličilo in zapriseglo se je novoizvoljeni društveni odbor, nakar smo se podali k počitku.

Drugi dan je bila nedelja. Zdelo se mi je kakor da sem še le zaspal, že brat Shukle potrka in odpre vrata ter naznani, da je ura že polu osmih, torej samo še pol ure časa, ako hočeva priti pravočasno v cerkev k sveti maši.

Meni se je bilo treba briti. Ker sem pa pri tem poslu sam bolj neroden, brivca pa nisem mogel dobiti, zato vprašam brata Shukleta, če zna on sukati britev. Pove mi, da je tudi on z britvijo bolj neroden, toda če hočem biti ravno obrit, me je pripravljen obriti z "lopato." Že zopet "lopato," sem si mislil. Nič, rajši sem neobrit, kakor da bi me kdo z "lopato" po obrazu praskal. Med potjo v cerkev sem pa spoznal, da se mi ni bilo treba sramovati, ker se nisem obril, kajti videl sem, da nisem bil sam, marveč imel sem veliko družbo, ki ni bila obrita.

Ko sem stopil v cerkev, sem bil razočaran. Nikdar nisem mislil in si sploh predstavljati nisem mogel, da bi imeli naši rojaki, živeči na deželi (farmah), tako krasno slikano cerkev, kakor jo imajo pri sv. Štefanu. Čast, komur čast in tudi kaj jo zaslužijo ravno farani s svojim dobrim č. g. župnikom Father Trobecom.

Poleg lepe prostorne zidane cerkve, župnišča in dvorane, imajo tamošnji naši rojaki tudi dve slovenski prodajalni in istotako slovensko banko, katero oskrbuje S. J. Legat, ki je tudi član naše Jednote.

Otroci pohajajo v ljudsko šolo, ki bi se lahko imenovala farna šola, kajti v šoli imajo molitev, krščanski nauk, svete maše, ravno tako kakor pri drugih farnih šolah.

Tudi v političnem oziru ne zaostajajo, kajti imajo svojega lastnega župana po imenu Jakob Justin.

Skratka rečeno, naselbina sv. Štefana ni le samo prva slovenska farmarska naselbina, marveč je tudi ena izmed prvih slovenskih lepo cvetočih fara, zaradi tega je tudi upati in pričakovati, da bo v tej lepi naselbini društvo naše Jednote rastlo in cvetelo.

Okrog 10. ure dopoldne sva se z bratom Shukletom poslovila od tamošnjih dobrih in postrežljivih rojakov, nakar se v spremstvu brata Frank Trobeca st. in Frank Trobeca ml., ter predsednika društva sv. Štefana, sobrata Jakoba Rupar, odpeljemo z avtomobilom sobrata Frank Trobeca na železniško postajo v Rice, Minn. Ker ob nedeljah vlaki ne vozijo tako, kakor ob delavnikih, zaradi tega nismo mogli v Rice vlaka dobiti. Treba se je bilo z avtomobilom dalje voziti in sicer do St. Clouda.

Ker se s tem zaključi potovanje k sv. Štefanu, zato si štejem v dolžnost, da se v prvi vrsti v svojem imenu kakor tudi v imenu brata Shukleta, prav prisrčno zahvalim č. g. Rev. Trobecu za prijaznost in gostoljubnost; lepa hvala društvenemu odboru in članstvu društva sv. Štefana; prav lepa hvala sobratu Frank Trobecu za avto-

(Dalje na sedmi strani.)

Posestvo naprodaj.

Hiša, štala, kozolc, pod (skedenj), štala za prašiče, steljnik, shramba za orodje in zidanice. Vsa poslopja so v najboljšem stanju. Lepi gozdi, velik vrt, nasajen s sadnim drevjem in veliko rodovitno polje. Vse poljsko orodje. Proda se po zmerni ceni, vsled vzroka, ker lastnik ne namerava iti več v staro domovino.

Posestvo se nahaja v Sadinji vasi, št. 22, pri Žužemberku, Slovenija.

Za ceno in natančnejša pojasnila naj se piše na lastnika:

Joseph Lekan,
1401 N. Broadway, Joliet, Ill.

Skupno potovanje
v
JUGOSLAVIJO

se vrši na najboljšem francoskem parniku in na vlaku prirejene posebne ugodnosti. Poleg tega bo spremljal izkušen uradnik naše banke potnike prav do Ljubljane in skrbel za udobnost potnikov, zlasti bo imel na skrbi njih prtljago. Vsak rojak je vabljen, da se pridruži. Potniki bodo dospeli domov v najlepšem času. Izrabite to priliko. Priglasite se čim prej!

Za nadaljna pojasnila o skupnem potovanju, kakor tudi glede drug h potovanj pišite na:

SLOVENSKO BANKO
Zakrajšek & Češark
455 W. 42d St., New York, N.Y.

Obrnite se na našo banko tudi:
Kadar pošiljate denar v stari kraj bodisi v dinarjih, dolarjih ali drugih valutah.
Kadar hočete dobiti denar iz starega kraja.
Kadar ste namenjeni dobiti koko osebo iz starega kraja; ali.
Kadar imate opravka s kako drugo zadevo v starem kraju.

MR. MATT GALLICK
Box 92, De Tour, Mich.

piše: "Prosim, pošljite mi še eno škatlio Bolgarskega zeliščnega čaja. To je najboljša medicina za zdravje, ki hitro prežene neljubi prehlad. Tukaj prilagam $1.25.

Bolgarski zeliščni čaj je naprodaj v vseh lekarnah. Cena 35c, 75c, $1.25.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tužnim srcem naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je dne 24. decembra 1925. storil nesrečno smrt moj ljubljeni, dragi soprog

Valentin Kocman

Zdrav in vesel je šel zjutraj omenjenega dne na delo v premogorov Blaine, a vrnil se ni več živ; plast kamenja, ki je padla na njega, mu je pretrgala nit življenja v našo nepopisno žalost.

Pokojni je bil star 52 let, doma blizu Celja. Tukaj zapušča poleg mene, enega posinovljenca v starosti 11 let, v starem kraju pa nekaj sorodnikov. Dolžnost me veže, da se tem potom iskreno zahvalim vsem, ki so obiskali blagega pokojnika na mrtvaškem odru in se vdeležili pogreba, ki se je vršil dne 26. dec. s sv. mašo. Pred vsem izrekam srčno zahvalo Mrs. Mary Hoge in Mrs. Domatte, ki so mi bile v teh bridkih urah vedno v pomoč in tolažbo; lepa zahvala društvu "Edinost" št. 13. SNPJ., ki je preskrbelo čuvaje pri rakvi, mu kupilo lep venec in ga v obilnem številu spremilo k večnemu počitku; ravno tako lepa hvala rojaku Peter Guna za lep venec in pomoč, ki mi jo je izkazal v tem času. Srčna zahvala Mr. in Mrs. Peter Hoge, Mr. in Mrs. Anton Hočevar, Mr. in Mrs. Dominik Domatte, Mr. in Mrs. Mihael Hočevar, za naročene sv. maše. Prav iskreno se zahvaljujem č. g. župniku Geo. Gressel za ganljive cerkvene obrede in tolažilen govor, ter molitve v cerkvi in na grobu. Lepa hvala sploh vsem, ki ste mi na en ali drugi način pomagali in skazali sočutje v težkih urah mojega življenja; nikoli nisem mislila, da imam toliko prijateljev; ohranim vas vedno v hvaležnem spominu. Dragega pokojnika pa priporočam v molitev in blag spomin. Ti pa, ljubljeni, nepozabni Valentin počivaj v miru, dokler se zopet ne snidemo nad zvezdami.

ANA KOCMAN, žalujoči soproga, SAM KOCMAN, posinovljenec.

Bridgeport, Ohio, dne 3. januarja, 1926.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsako sredo

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah ameriških.

Uredništvo in upravništvo:
6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telefon: Randolph 3912.

Naročnina:
Za člane, na leto $0.84
Za nečlane $1.60
Za inozemstvo $3.00

OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of the
UNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO.
Telephone: Randolph 3912.

83

NAŠI MLADINSKI ŠPORTNI KLUBI.

Še nekaj tednov, pa bo zopet nastopila ljuba, zaželjena pomlad, doba veselja za staro in mlado, katero nam nudi zelena narava. Osobito mladina jo že težko pričakuje, kajti na spomlad bo zopet otvorjena sezona raznih športnih iger na prostem, v prvi vrsti metanje žoge (Base Ball), za katero so Amerikanci vsi vneti in navdušeni.

Že na zadnji konvenciji v Jolietu je bilo sklenjeno, da naj se naša mladina skupaj organizira v takozvane K. S. K. J. žogometne klube (K. S. K. J. Base Ball Team). Sprva se je ta stvar malo zavlekla, toda lansko leto smo večkrat čitali, da so naši fantje zmagali v teh igrah, kar ni bilo samo njim v ponos in čast, ampak tudi dotičnemu krajevnemu društvu in dotični naselbini. V tem se moramo najbolj pohvalno izraziti o žogarjih društva sv. Barbare, št. 23 v Bridgeport, O. Ti so bili vedno agilni in so končno odnesli vejico zmage.

Tudi naši žogarji v Waukeganu, Chicagu in Jolietu so se parkrat spoprijeli v tekmovalnih igrah, o čemur je bilo v tem listu na posebnem mestu že poročano; enako smo priobčili tudi slike naših žogometnih klubov, da bi se še ostale prijatelje te lepe ameriške športne igre bolj navdušilo.

Poleg gori navedenih mest imajo mladi člani naše K. S. K. Jednote tudi svoj žogometni klub v Lorain O., sestoječ iz članov tamkajšnjega društva sv. Cirila in Metoda, št. 101; to društvo je dalo svojim fantom $250 na razpolago iz svoje blagajne, da so si nabavili obleke in druge potrebne stvari za žogometno igro. Nedavno je bil sličen klub ustanovljen tudi pri društvu sv. Vida, št. 25; to društvo je za to določilo iz svoje blagajne $150. Kakor smo zvedeli, tudi v našem sosednem Collinwoodu v tej zadevi ne počivajo, ker so dne 11. januarja pri društvu sv. Jožefa, št. 169 tudi ustanovili žogometni klub. V Ohio imamo torej dosedaj že štiri skupine žogarjev, ki bodo lahko na spomlad začeli s svojimi igrami. Pričakujemo ustanovitve kluba tudi v Newburghu, Nottinghamu, West Parku in Barbertonu. Fantje, žogarji na noge! Takoj na prihodnji mesečni seji sprožite to misel in se organizirajte v žogometni klub.

Ravno tako apeliramo tudi na ostala društva v drugih naselbinah in državah, da naj gredo v tej zadevi mladini na roke. Ako bi imelo vsako krajevno društvo naše organizacije svoj posebni mladinski športni klub, bi mladi člani veliko rajši k društvu pristopali, kajti žogometna igra bi bila nekaka privlačna sila za nje.

Če bo za to igro splošno zanimanje, bomo skušali spraviti na prihodnjo konvencijo v Pittsburghu dve najboljše skupine K. S. K. Jednote žogometne lige, da bodo tam javno nastopili in se borili za prvenstvo. V prihodnji izdaji priobčimo obširen angleški oklic na naše žogarje, kajti treba bo kmalu pričeti z vsemi predpripravami za ustanovitev Jednotine žogometne lige. Za danes prosimo, da naj nam tajniki dosedaj ustanovljenih žogometnih klubov K. S. K. Jednote naznanijo svoje naslove, da jih priobčimo v listu.

GOVOR

SOBRATA GLAVNEGA PREDSEDNIKA ANTON GRDINA na sestanku združenih društev K. S. K. Jednote, dne 31. decembra, 1925 v Slovenskem Domu, Pittsburgh, Pa.

"Danes sem že v tretjič med vami na takem pomenljivem večeru. Kakor vselej, sem tudi to pot prišel z veseljem med vas. Zbrali ste se z namenom, da obhajate Silvestrov zahvalni večer, da se sobratsko in sosestrsko v veseli družbi zahvalite staremu letu in da pozdravite zopet novodošlega.

To je vaš običaj! Jaz vam častitam v imenu vsega članstva K. S. K. Jednote. Pridružujemo se vam tudi mi, glavni uradniki, kateri smo se vdeležili tega večera in se hočemo z vami radovati in veseliti.

Zelo važen je ta večer! Dvojni namen je tega večera. Dragoceni pa so vsi trenotki vsega časa, ki ga kot člani in članice K. S. K. Jednote skupaj praznujemo. Nocojšni večer vsebuje dvojni namen: Vi se zanimate, da zbirate gmotne zunanje tvarine za dobro podlago, bližajoče se konvencije, mi glavni uradniki pa smo prišli semkaj, da se z vami zedinimo in da storimo kaj za notranji del te stavbe ali podlage (konvencije). To je bilo tudi vzrok, da sem dovolil, da se je tega večera vdeležil tudi naš glavni tajnik in urednik.

Velika naloga stoji pred nami, katere se moramo okleniti in oprijeti; čas prihaja z veliko naglico in mi ne smemo zamuditi nobenega trenutka. Konvencija se ima vršiti v vaši naselbini. In vi se tega dobro zavedate in že delj časa zbirate doneske, da bi zunajno pokazali in pomagali delo konvencije častneje izpeljati; čast vam!

Mi pa smo tukaj, da začnemo z drugimi pripravami; jaz imam namen, da vam razložim kaj mi teži srce, kaj da je za zgradbo in podlago naše konvencije in naše bodočnosti najvažnejše in najpotrebnejše in za kar ne smemo zgubiti nobenega časa, ker že sedaj preveč zgubljamo. Baš vaša naselbina mi daje velik povod, da izražam mnenje o tej preveliki potrebi. Vi imate številno društev spadajočih pod okrilje naše matere Jednote. Čast vam! Je pa še nekaj drugega, kar se mora prejkoslej pokazati iz vaše naselbine, in to je tisto, kar sem danes tukaj pripravil za moj govor.

Nova mladeniška in dekliška društva! To je tisto, kar me tako zelo teži, in mi ne da miru, dokler se to ne zgodi. Bratje in sestre, mi se staramo! Na naših sivih glavah se bere, da bomo kmalu polegli v grob. Naši sinovi in hčere niso z nami; ločeni so od nas, strop jih deli (v zgornji dvorani je bil ples in velika vdeležba mladine), med njimi in nami je pregraja. Drhtijo in plešejo, rajajo, da se vse kadi. In mi smo tukaj sami, tudi na naših društvenih sejah smo izvzemši z malo izjemo, tudi sami starci in starke. Naših hčera in sinov tudi na naših sejah ni. Čakamo jih in čakamo že dolgo, deset, petnajst in več let, pa jih ni in jih ne bo. Zastonj jih čakamo. Šli so nekam drugam, šli so v druge družbe, v take, kakoršne jim ugajajo. Šli so po veselje in zabave drugam, katero dobijo za malo ceno, za cenejši kakor je naš asesment.

Kaj bomo pa mi naredili? Jednota, za katero se tako ogrevamo, te naše sinove in hčere neobhodno potrebuje, in to ravno sedaj, sedaj pravim, ko isti odraščajo, ko se od vas, očetje in matere in od vaše hiše poslavljajo in pravijo: "Z Bogom!" Morje ameriškega šumnega veselja jih potaplja v pozabljivosti na nas in na naše običaje in naše organizacije. Gredo tam, kjer dobijo to, kar jim ugaja, k tujcem, med tuje in potujčujejo se. Mi tarnamo in se vse križem pritožujemo, kakor da so oni krivi, ali krivi smo mi sami. Izgovarjamo se: "Ja, jaz ga silim, jo silim, itd., toda nima veselja." Nekateri pa tudi vseeno pridejo na naše seje, izjemo imamo, da so nekateri tudi dobri slovenski otroci, toda ti so redki. V večjih mestih in družbah je takih jako malo, da bi hodili na seje in da bi za iste zanimali. In vendar jih živi kakor listja in trave, naših sinov in hčera, ki organizacije potrebujejo.

Kaj je torej storiti, da se take pridobi za našo Jednoto? Jaz vem kaj, imam skušnje in dokaze, in radi teh tudi govorim. Naši sinovi in hčere morajo imeti svoja društva, katera bodo po njih okusu poslovala po njih običaju. Naši sinovi in hčere so rojeni v Ameriki in so vzgojeni v ameriških šolah. Mi ne smemo preveč zahtevati od njih našega starokrajskega duha in običajev. Ako bomo preveč zahtevali, ne bomo ničesar dobili od naših otrok. Ako pa bomo mi tem mlajšim pomagali, da se oni organizirajo v svoja društva, ki bodo spadala v K. S. K. Jednoto, da bodo oni ta društva vodili po svoje, v ameriškem duhu, potem pa bomo tudi mi dobili užitek. Oni bodo dobili iz tega dovolj, da bodo spoznali vrednost K. S. K. Jednote. Mogoče mi vi porečete:

"Zakaj pa ne bi z nami bili na naših sejah, kajti tako bodo naše seje osamljene," itd. Dobro! Tudi jaz rečem: Zakaj jih pa ni na naše seje? Čakamo jih dolgo let, ni jih in jih z malo izjemo tudi ne bo. In mi ne smemo več čakati. Oni se že ženijo, gredo nekam drugam, postajajo možje in žene, in še naše Jednote ne poznajo. Vi sicer za nje plačujete, mnogo je takih članov in članic že več let. In vendar še ti dolgoletni člani in članice prav ničesar ne vedo o naši Jednoti. So člani in članice in bodo, dokler boste vi za nje plačevali, kadar vi to plačevanje prenehate, tako hitro bodo mnogi prenehali biti naši člani in članice. Nič ne pomaga, ako te trde besede vam ne ugajajo, jaz vam moram to povedati. Jaz to vidim na vseh straneh. Vidim, kako ste starejši sami krivi, kako se zadirate nad njimi rekoč: "Kaj boš ti smrkovec vedel," in "ti punčara?" Ako bi se oglasil mladenič na seji ali deklina, da bi hotel kaj izpregovoriti, takoj bi se oglasilo nekaj starejših, rekoč: "Kaj pa ti veš? Jaz sem tukaj že 30 let," itd. Pa povem vam, da ve. Tukaj, v Ameriki vsak deček in deklica, ki je šolo odpravil, veliko več ve kakor marsikateri 30 letni naš član. In baš to je tisti vzrok, da ne bodo naši sinovi in hčere z nami na naših sejah debat poslušali. Največ je pa še vzrok ta, da isti ne morejo pravilno izgovarjati naših slovenskih besed. Radi tega se bojijo hoditi na naše seje. Mi smo drugačni, mi skušamo angleško govoriti, četudi ne znamo; otroci pa tega ne store, ker so bolj izobraženi.

Zatorej je absolutno potreba, da se naši otroci organizirajo v svoja društva, drugače ne bodo nikdar naše Jednote spoznali. Imel sem priliko opazovati seje dekliškega in mladeniškega društva, katere smo ustanovili v Clevelandu. Povem vam, očetje in matere, ako bi vi videli iste voditi svoje seje in njih zanimanje za uradovanje, bi vi takoj naprosili svoje sinove in hčere, da bi isti pričeli ustanavljat svoje društvo pod našo Jednoto.

Naša napaka je, da jim ničesar ne zaupamo in da jih hočemo prisiliti, da bodo z nami na naših sejah zborovali in radi tega jih ni; kar jih pride, so vsi nekako prisiljeno. To pa ni dobro! Le pomislite si, da v Ameriki je uspeh tam, kjer je privlačna sila. In da bodo naši mlajši hodili tam, kjer jim bo najdražje, oni so čisto nekaj drugega kakor smo mi.

Naša dolžnost je torej naši mladini pomagati tudi z denarjem, da se organizirajo v svoja društva. To moramo storiti prej ko mogoče. Pomagati jim moramo, da bodo imeli med seboj poštene zabave, da jih bo nekaj vleklo in držalo skupaj. Povedati jim moramo, da je ta nadmilijonska Jednota njihova prava narodna slovenska in ameriška mati, katere se morajo oprijeti, kajti po nekaj letih bodo oni njeni voditelji in voditeljice.

Torej, ako hočemo v resnici narediti naši Jednoti pravo podlago za bodočnost, da bo ista stala in postala trdna stavba, kakor so druge milijonske ameriške organizacije, potem moramo prej omenjeno dejstvo vpoštevati. Nobenega zadržka ni. Naša stara društva imajo zaslombo v centralizaciji za društveno podporo. Druge opozicije pa itak ne more biti. Glavno je, da se Jednota množi, množila se pa bo edino le na ta način. Kdor hoče, že sedaj lahko vidi. (Buren aplavz).

Iz spominov na Slovensko zemljo.

Piše A. G.
10. Ljubljana.

Ker sem se v svojih spominih že večkrat dotaknil prestolice Slovenije, je že čas, da tudi njej posvetim posebno poglavje. Sicer nam je že Rev. J. J. Oman v javnem govoru pripovedoval, "kako se je likal v Ljubljani," toda moj dnevnik vsebuje še nekatere beležke, ki bodo morebiti tega ali onega zanimali. Pa tudi znamenje nehvaležnosti bi bilo, ako bi se nekoliko pomudil v mestu, ki sem ga že v otroških letih vzljubil.

Kot upravno središče kranjske dežele in največje slovensko mesto Ljubljana in povojnem času hitro napreduje; statistika zadnjega štetja izkazuje 53,000 prebivalcev, s predmestji celo 65,000. Mesto leži na obeh straneh Ljubljanice v polkrogu okrog 364 metrov visokega Gradu. Tu je stala že v starem veku največja rimska naselbina, Emona imenovana, od katere se je dobro ohranil kos mestnega obzidja na "Mirju." V dobi preseljevanja narodov je sicer bila popolnoma razdejana, toda v srednjem veku je nastalo tik pod Gradom novo mesto — Lubigana, Ljubljana. K zgradbi mesta brezdvomno največ pripomogla njegova zemljiška lega. Ljubljana leži nekako v sredini enako imenovane ravnine, kjer se stikajo ceste z gornjega savskega porečja in z dolenjskega gričevja in kjer vodi velika prirodna cesta iz Italije in Trsta v srednje Podonavje.

Srednjeveška Ljubljana je seveda bila še majhno mesto. Tesne hiše in ozke ulice so se stiskale med Gradom in Ljubljanico od Florijanske ulice pa do Hradeckega mostu. Mesto je krog in krog oklepalo močno obzidje, ki je varovalo meščane ponoči in podnevi. Jedro prebivalstva so tvorili rokodelci, obrtniki in trgovci, ki so vživali obsežne mestne pravice in edini tudi bili meščani v pravem pomenu besede.

Danes skušajo povzdigniti Ljubljano mestna uprava in razna zasebna podjetja. Na periferiji mesta vstajajo leto ze letom nove tovarne, ki obetajo meščanom boljšo prihodnjost. Sicer je pa Ljubljančan konservativen in zvest tradicijam svojih prednikov. Ozke ulice v sredini mesta in raznovrstni šaljivi napisi še danes razodevajo dobrovoljnost srednjeveškega Ljubljančana. In zadeneš na imena ulic in gostiln, kakoršna zastonj iščeš po drugih mestih. Naj navedem le nekatera najbolj značilna. Če ti ne ugaja dolenjski cviček pri "Šestici," ga lahko pokusiš pri "Figabritu;" če te "Maček" pri računu za krvavo klobaso preveč vgrizne, si ohladiš jezo pri "Kaplanu" ali pri "Fajmoštru" ali celo v "Škofovi kleti," če je premalo prostora v "Bajti," lahko pri "Kolovratu" zapleseš kolo, kdor se predolgo zamudi v "Kravji dolini," se mora požuriti skozi "Kurjo vas," da mu ne uide "Doljenec."

Največ spominov na slavno preteklost Ljubljane hrani postarana mestna hiša — rotovž. Njegovo črno-sivo, razorano lice spominja na osivelega moža, ki ne more preboleti in pozabiti srečnih dni.

Sedanji rotovž so dogradili leta 1718. Kako častitljiva starost! Široke lesene stopnjice nas popeljejo v gornje prostore. Zamolklo odbijanje glasov le še poveča vtise, ki jih povzroča v duši prišleca ta vekotrajni dokaz zgodovine. Kdo bi preštel može, ki so odločali tu usodo Ljubljane! Kdo bi ne čutil v prsih gneva nad ničevostjo in zunanjim sijajem ki sta tekmovala v teh prostorih pred sto leti, ko so se mudile v Ljubljani kronane glave. Kaka nedotakljiva oseba je bila včasih ljubljanski župan! Naš spremljevalec odpre Vrhovčevo knjigo — Ljubljanski meščanje — in prebere tisti oddelek, ki govori o časteh ljubljanskega "gomistrata," kakor je še nedavno ljudstvo nazivalo "visoke gospode" na rotovžu. Besedilo slove:

"Na čast svojo pa je gledal župan in ž njim vsi svetovalci jako zelo. Leta 1551. n. pr. je dejal župan nekemu meščanu, naj se ne vede na rotovžu tako oblastno in nespodobno. Rotovž zapustivši je dejal meščan, naj bi mi župan še jeden pot dejal kaj tacega — pretepel bi ga. To se je na rotovžu zvedelo in poklicali so oblastnega meščana pred sodbo. Tu pa mu je srce tako upalo, da je za božjo voljo prosil župana odpuščanja. Župan mu je sicer odpustil sramotilne besede, toda kazni mu svetovalci niso spregledali ampak vteknili so ga v stolp (ječo) za štirinajst dnij.

"Tudi ob obnašanju gospodov svetovalcev čujemo čudna poročila. Leta 1608. se je pretepal mestni blagajnik z nekim svetovalcem o belem dnevu, sredi ulic. Ta dogodek se je magistratu naznanil in le-ta je pozval blagajnika, naj se opraviči. V prvi naglici se je dal zapeljati, da se je iz jeze odpovedal nele svojemu dostojanstvu blagajniškemu, ampak celo meščanski pravici. Magistrat je vzel to na znanje, toda ker je smatral to odpoved razžaljivo za ves mestni svet, obsodil ga je na tri sto cekinov kazni. Drugi dan pa je prišel blagajnik ves skesan na rotovž ter prosil,, naj mu gospodje tovariši spregledajo kazen in tudi odpoved smatrajo, kakor da je ni izrekel, toda le-ti niso hoteli o tem ničesar slišati. Šele ko je tretjič za božjo in poslednje sodbe voljo prosil, uslišal ga je magistrat, a resno mu je zabičil, naj se v prihodnje nikdar več ne predrzne vesti se tako. Dokler pa ne bode stvar dejana v red, izgubita naj oba svetovalca službe svoje."

Med obujanjem takih in podobnih anekdot smo stopili v dvorano, kjer se vrše mestne seje.

"Mestni očetje so včasih raji zahajali k sejam kakor dandanes; pa uganite, za kaj?" nas podraži naš spremljevalec.

Mesto odgovora je šinil preko naših obrazov lahen nasmešek, ker je na tako vprašanje težko dati primeren odgovor.

"Pa povejte vi, g. doktor, da ne bomo z neplodnim ugibanjem tratili časa," je izpregovorila Mrs. Grdina in tako pretrgala hipni molk.

"Hm, zakaj, zato," meni naš Mentor, "ker je ob takih prilikah g. župan prav dobro poskrbel tudi za želodčno vprašanje. Poslušajte, kaj pripoveduje imenovani zgodovinar:

"'Po srednjeveški navadi so se gostili naši predniki tudi pri mestnih slovesnih sejah. K takemu obedu je moral povabiti mestni sodnik vse gospode svetovalce in ta obed plačati iz svojega žepa. Prej, ko so se te seje vršile večkrat v letu (in bi se bile morale celo na vsacih 14 dnij) bila je to za sodnika jako velika teža. Od leta 1634. prirediti je moral samo po dva obeda . . . in l. 1660. je predlagal župan, naj bi se obedovalo le po jedenkrat'."

Drugačna čuvstva pa se vzbujajo človeku ob spominu na spodnje prostore rotovža, kjer so bile zloglasne srednjeveške ječe. Le teh ni danes več videti, ker so uporabili prostore v druge namene, a ohranil se nam je opis takratnih ječ in takratnega strogega sodnijskega postopanja.

Kazni, s katerimi so v Ljubljani kaznovali zločince, so bile raznovrstne: obglavljali so jih z mečem, obsojali jih na vešala, trli jih s kolesom, potapljali jih žive, pokopavali žive, sežigali jih ali pa jih trgali s konji na štiri dele. Pripoznali pa so jim tudi druge, včasih zelo občutljive kazni. Tatove in tatice so bili po zobeh, a tudi šiba je pela dostikrat, in sicer brez razločka, po zadnji oplati, pa naj so bili moški ali ženske. Take kaznjence so navadno prej zaprli v železno kletko, ki je stala na stopnjicah pred rotovžem. Ne daleč od rotovža je stala na eni strani "sramotilna klop," na drugi strani pa "sramotilni kol," kamor so privezovali zločince, da si jih je svet ogledal. Peki, ki so pekli premajhen ali preslab kruh, so morali sedeti po več ur na taki sramotilni klopi blizu Čevljarskega mostu.

Moderni človek, ki prečestokrat samo v nohtih nosi sočutje s svojim bližnjim, se ob spominu na take kazni zgraža nad kruto roko srednjeveške justice. Takratni sodniki — in naj si bodo svetni ali duhovski — so bili po njegovem mnenju tirani, kakršnih še stari vek ni poznal. Nasproti takim diletantskim in hipnim iznosom pa trdijo priznane avtoritete, da so bile v onem podivjanem času stroge kazni najboljše sredstvo, ki je vzdrževalo javni red in mir.

Iz teh tužnih spominov na preteklost nas vzdrami jata golobov, ki dan za dnem posedajo pred rotovžem, pobirajo po tleh naš vsakdanji kruh. Kako so prijazni in domači! Še tujcev se ne boje, kaj šele Ljubljančanov. Zato se ne boste čudili, če sem se ob pogledu na te nedolžne živalice nehote spomnil na tisto o "Ribničanu in rotovških golobih."

Ko zagleda Urban tako lepo število golobov, jim jame prešteti. Toda nesreča je hotela, da pride mimo nagajivi Ljubljančan, ki namah skali nedolžno veselje preprostemu možu.

"Kaj delate tukaj?" ga nahruli.

"I, kaj, golobe štejem."

"Ali ne veste, da je to strogo prepovedano?"

"Nak, nevem."

"Če vas naznanim, vam bodo naložili veliko denarno globo."

"Koliko vam dam, pa me ne naznanite?"

"No, dobro! Dajte mi toliko kron, kolikor golobov ste našteli."

"Velja!" reče Ribničan in mu odšteje 20 kron.

Ljubljančan jih vesel spravi in hiti dalje. Tudi Urban si zadovoljen mane roke, ko gleda za odhajajočim, češ:

"Pa sem te le ukanil; saj jih ni bilo 20 — bilo jih je 40!"

Po mestu samem nismo hodili mnogo. Tu so sicer krasne reči, toda samih visokih hiš in ravnih ulic se kmalu naveličaš. Zato smo raji obiskali Grad, ki je zaradi vzvišene lege in krasnega razgleda brezdvomno najlepša točka bele Ljubljane: pod nami krog in krog Gradu panorama mesta, za mestom pa prostrana ljubljanska ravnina, ki jo na vseh straneh obrobljajo prijazni hribi in holmi, preprezajo pa nešteti potoki in reke. Pri pogledu na to čudovito lepoto je Rev. J. J. Oman za hip vtihnil, nato pa mu je zavalovilo srce in zaželel si je orlovih kril, da bi obletel te vabljive hribe, te zelene poljane, te slikovite potoke in reke.

Solnce se je nagibalo k zatonu, njegovi zadnji prameni so se odbijali na neštetih zvonikih v mestu in okolici in na hribih.

Take poezije kot je pri nas, nisem opazil na vsem potovanju in sploh še nikjer. To je lastno le slovenski zemlji: cerkev ali vsaj lična kapelica sredi vsake vasi, bela cerkvica na vsakem holmu in zeleni gori, cerkev tam, kjer je narava razgrnila svojo največjo lepoto. To razodeva globoko vernost našega naroda. Naravna lepota ga je spominjala na Boga, vzor in vir vse lepote. Zato mu je postavil na najlepših krajih: ob jezerih in na otokih, na zelenih gorah in prijaznih holmih vsaj tiho, skromno svetišče. Nobena prirodna lepota mu ni bila dovolj lepa, dokler ji ni pritisnil pečata vernosti in pobožnosti. Odičena z verskim znakom je zadobila ta prirodna lepota šele zanj pravi mik in čar.

Take in podobne misli so se nam vrstile pred dušo, ko smo se vračali po lepo izpeljani stezi z Grada v mesto, ki se je že blestelo v električnih lučih in migljalo, kakor bi padal nanj kos zvezdnatega neba.

Večer je zaključil običajni komerz v Union. Toda prijetna družba se je kmalu razpršila. Rev. J. J. Oman in naš spremljevalec sta se odpeljala v St. Vid, Rev. Kazimir si je poiskal počitka v samostanskem zavičaju, midva z ženo pa v prvem nadstropju Uniona. Iz src vseh pa je govorila želja, da bi pred odhodom še enkrat skupno pohiteli na Grad.

ZAHVALA.

Podpisani se v svojem imenu, imenu moje žene in vse družine lepo zahvaljujem cenjenemu društvu sv. Lovrenca, št. 63 K. S. K. Jednote v Cleveland (Newburgh), O., tako tudi slavni K. S. K. Jednoti za točno izplačilo posmrtninske podpore za našim pokojnim sinom

Frank F. Jappel-nom,

ki se je dne 10. novembra, 1925 ponesrečil, zadet od pocestne kare. Posebno zahvalo izrekamo društvenemu tajniku sobratu Anton Kordanu, ker je imel pri tem dosti dela in sitnosti; hvala pogrebniku Frank Zakrajšku, ker je vse lepo uredil; posebno se pa zahvaljujemo našemu č. g. župniku Rev. J. J. Omanu, ker so toliko dobrega naredili za pokojnega. Hvala vsej naši žlahti in drugih sorodnikom, ki so pokojnika obiskali na mrtvaškem odru, mu darovali lepe vence in ga spremili k zadnjemu počitku na pokopališče. Hvala lepa vsem skupaj!

Žalujoči ostali:

Jakob Jappel z družino.

Randall, O., 9. januarja, 1926.

K. S. K. JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.
GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.28%; solventnost mladinskega oddelka znaša 124.18%.
Od ustanovitve do 1. decembra, 1925, znaša skupna izplačana podpora $2,634,287.
GLAVNI URADNIKI:
Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
III. podpredsed. Mrs. Mary Prisland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. J. J. Oman, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg. 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.
NADZORNI ODBOR:
Frank Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.
John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.
Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.
POROTNI ODBOR:
John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
Frank Trempush, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.
PRAVNI ODBOR:
John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
John Murn, 42 Halleck Ave., Brooklyn, N. Y.
John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.
UREDNIK "GLASILA K. S. K. JEDNOTE":
Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 3912.
Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

PROŠNJA NOVEGA DRUŠTVA ZA SPREJEM V K. S. K. J.

Novoustanovljeno društvo sv. Neže, South Chicago, Ill., prosi za pristop v K. S. K. Jednoto. Imena prosilk so:

Mary Strubel, Annie Strubel, Anna Mahovlich, Mary Strubel, Mary Staidohar, Kate Yakovljevich, Anna Kocka, Mary Mordush, Mary Poshek.

Josip Zalar, glavni tajnik.

Ameriška zgodovina v januarju.

Foreign Language Information Service
Jugoslav Bureau

I.

Dne 1. januarja. — Rojstni dan Betsy Ross, legendarne stvoriteljice prve ameriške zastave. Ona je baje dobila od Washingtona naročilo, da sestavi prvo ameriško zastavo s progami in zvezdami.

Dne 4. januarja, 1877. — Tega dne je umrl Cornelius Vanderbilt, veliki umetniški graditelj železnic. Vanderbilt, znan pod pridevkom "Commodore" se je rodil leta 1794 v Stapleton na Staten Island pri New Yorku. Začel je svojo karijero kot čolnar, prevažujoč ljudi med otokom Staten Island in New Yorkom. Zaporedno je postal kapitan, upravitelj, lastnik parnika, potem organizator parobrodni zvezi med New Yorkom, newenglandskimi lukami, Havre, Nicaragua in drugimi pristanišči. Leta 1863 je postal glavni lastnik Harlem železnice. Kmalu je postal glavni lastnik tudi Hudson River & New York Central železnic ter obe spojil v eno. Razširil je svojo kontrolo tudi čez Lake Shore, Canada Southern in Michigan Central železnice. Ob smrti se je njegova imovina cenila na sto milijonov dolarjev.

Dne 5. januarja, 1609. — Ta datum označuje dogodek v ameriški zgodovini, ki je dal povod popularni ameriški legendi o indijanski princesinji Pocahontas in kapetanu John Smith. Ta-le je bil eden izmed angleških "gentlemen," ki so se leta 1606 vkrcali za Ameriko v svrho eksploracije Virginije. Smith je bil vojak-srečelovec, ki je prepotoval mnogo sveta in doživel marsikatero pustolovščino. V aprilu, leta 1607 so pustolovci zagledali obal novega sveta in pripluli v Chesapeake zaliv. Takoj se je krdelo pod poveljstvom Smitha podalo v notranjščino v svrho "eksploracije;" upali so najti polno zlata. Bili pa so ujeti od Indijancev in predvedeni pred poglavarja Powhatan. Indijanci so hoteli nimi sekirami, ali poglavarjeva pokončati Smitha s svojimi bojhči, Pocahontas, je skočila vmes in s svojim telesom zaščitila ogroženega belokožca. Izposlovala si je njegove rešitev. Smith jo je poročil in odpeljal s seboj na Angleško. Ta dogodek je bil večkrat obdelan v literaturi in slikarstvu.

Dne 11. januarja, 1757. — Rojstni dan Alexandra Hamilton, ene izmed najodličnejših figur ameriške revolucije in prvega ameriškega finančnega ministra. Rojen je bil v Zapadni Indiji 11. januarja, 1757. Mlad je prišel v New York, kjer je študiral v Kings College, današnji Columbia University. Še kot dijak je zaslovel kot pisatelj knjižic, razpravljajočih o velkiih političnih vprašanjih, ki so dovedli do revolucije. Služil je pod Washingtonom in leta 1782 je bil izvoljen v kontinentalni kongres kot zastopnik New Yorka. Bil je zopet izvoljen v konvencijo, ki se je sestala v Philadelphiji v svrho, da se izdela konstitucija Združenih Držav, in je bil eden izmed podpisovalcev ameriške ustave. Ko je bil leta 1789 ustanovljen Treasury Department, ga je Washington izbral za tajnika. Nejogava slava počiva na uspehih v svojstvu finančnega ministra. Organiziral je department, uvedel zdrav davčni sistem in uredil ameriško novčanstvo; on je tudi oče ameriškega carinskega sistema.

Dne 17. januarja, 1706. — Rojstni dan Benjamina Franklina, prvega velikega Amerikanca. Rodil se je v Bostonu kot petnajsti sin izmed sedemnajstorice otrok. Po dveh letih šole je kot desetleten deček začel delati s svojim očetom kot milar in svečar. Ta obrt pa mu ni bila všeč in šel je s svojim najstarejšim bratom v tiskarstvo. Kmalu pa je zapustil tudi brata in s par centi v žepu ubral pot v Priladelphijo. Tu je dobil kmalu dela kot črkostavec, izuril se v prvovrstnega rokodelca in v družbi z nekim sodelavcem kupil časopis, ki ga je prekrstil v "Pennsylvania Gazette." To je bil začetek njegovega gospodarskega uspeha. Kmalu je bil prvi tiskar v Pennsylvaniji in si s skrajno štedljivostjo nakopičil bogastvo. Ob njegovi smrti so cenili njegovo imovino na $250,000. Leta 1732 je Franklin natiskal in izdal svoj sloviti "Poor Richard's Almanac," zbirko domačih prislovic, ki naj učijo, da je pridnost, štedljivost, poštenost in samozavest najboljše sredstvo za useh. To delo je bilo prevedeno v mnogo jezikov. Organiziral je tudi knjižnico v Philadelphiji potom občnih prispevkov; to je bil začetek današnje javne knjižnice v Philadelphiji in sploh ameriškega sistema knjižnic. Izumil je vrsto odprte peči, ki je bila prav dobrodošla tedanjim kolonistom, in ki je pomanjalala začetek sedanje pečarske industrije v Ameriki. Leta 1750 je ustanovil akademijo, ki je danes zrastla v veliko vseučilišče, University of Pennsylvania.

Prodal je svoj časopis in tiskarno svojemu sodrugu in začel je eksperimentirati z elektriko. V juniju, leta 1752 je napravil veliko iznajdbo, radi katere je zaslovel po vsem svetu. Tekom nekega viharja v Philadelphiji je Franklin spustil v zrak svoj zmaj, opremljen z kovinasto ostjo in mokrim konopcem. Iz ključa, privezanega k temu konopcu, je Franklin izvabil iskro in shranil elektriciteto v posodo, ki jo je izdelal v to svrho. Na tak način je Franklin dokazal, da se sila bliska daje uloviti in da blisk in elektriciteta je ena in ista stvar. obrambo proti nevarnostim elektricitete je izumel strelovod.

Leta 1752 je bil izvoljen v pennsylvanijski parlament. Bil je potem imenovan za generalnega poštarja vseh kolonij. Leta 1757 je bil odposlan na Angleško, da pregovori angleški parlament, naj dovoli Pennsylvaniji upravljati sebe po svojih lastnih zakonih in ne po naredbah Pennove družine. Deset let je potrosil na tej misiji, ki je bila nazadnje brezuspešna. Tekom njegovega bivanja na Angleškem se je zgodilo, da je angleški parlament sprejel zloglasni Stamp Act, zakon, ki je nalagal kolke na vse trgovske dokumente v kolonijah. Franklin je interveniral z odločnim protestom, ali bilo je vse zaman. Ko je videl, da obstoji nevarnost vojne s kolonijami, je poskušal posredovati, da se zabrani krvoprelitje. Ali ko je leta 1758 začelo bojevanje, se je Franklin takoj vrnil v Ameriko. Bil je tedaj 70 let star. Izvoljen je bil v kontinentalni kongres in bil je eden izmed petorice, ki jo je kongres izbral, da pripravijo izjavo neodvisnosti.

Kot poslanik je bil odposlan na Francosko, da pregovori francoskega kralja, da pride v pomoč kolonijam. Leta 1778 mu je uspelo skleniti zavezniško zvezo s Francijo in tekom dveh mesecev je francosko brodovje odplulo v Ameriko.

Po koncu revolucijonarne vojne je Franklin bil dve nadaljni leti v Evropi v svrho pobotanja z angleško, francosko in špansko vlado. Pomagal je tudi sklepati pogodbe med novo ameriško republiko in Švedsko, Dansko, Portugalsko, Marokom in Prusijo. Na njegovo prošnjo ga je kongres odrešil dolžnosti poslanika v Parizu in FFranklin se je povrnil v Ameriko. Komaj je bil nazaj, so ga izvolili za predsednika pennsylvanskega državnega sveta. Bil je trikrat izvoljen v to mesto in, kakor Washington, je vso svojo plačo namenil za javne svrhe. Leta 1787 je bil izvoljen za člana konvencije, ki je imela spisati ustavo Združenih Držav in urediti obliko ameriške vlade. V noči 17. aprila, 1790 je veliki Franklin umrl v starosti 84 let.

(Konec prihodnjič)

Iz mojega potnega zapiska.

Martin Shukle
nadzornik K. S. K. Jednote.

Zadnjič sem omenil o vožnji proti St. Stephen in okolici in danes bom omenil o potovanju po Iron Range. Pozno v noč sva z Mr. Zalarjem primahala v Eveleth, Minn., in pregledala program in se vprašala, kam greva prihodnje jutro. Kar pogledam v svoj zapisnik in na programu je bilo zapisano, danes bo sestanek vseh društev, treh po številu, v Gilbert, Minn.

Ker pa rojaki povečini delajo podnevu, se je vršil sestanek zvečer v dvorani sobrata Indiharja. Kakor sem omenil so bila zastopana tri društva, spadajoča h K. S. K. Jednoti in precejnje število rojakov in rojakinj in isti večer se je precejšnje število novih kandidatov vpisalo za pristop društvom in Jednoti. Ne smem pozabiti, da je bil tudi drugi podpredsednik, sobrat Anton Skubic, glavni tajnik brat Zalar in spodaj podpisani navzoči in smo bili prav zadovoljni z uspehom; minister finance ima v svojem zapisniku vse zapisano in bo on svoječasno s številkami dokazal rezultat.

Ne morem drugače, ko da se zahvalim v imenu mojih sokolegov vsem uradniko min uradnicam društev, spadajočih h K. S. K. Jednoti in vsej cenjeni naselbini za uljudno postrežbo in požrtvovalnost, katero ste nam skazali. Posebna zahvala Mr. Peternelu, kateri nas je s svojim automobilom v tako hudi zimi in snežnih zametih brezplačno peljal v Eveleth; še enkrat: hvala vsem Gilbertskim rojakom in rojakinjam za postrežbo.

Drugi dan, to je 8. decembra, 1925 sva se z glavnim tajnikom Josip Zalarjem odpravila v Ely, Minn. Obiskala sva društvene uradnike, Mr. Josip Palcherja jr. in Mr. Josip J. Peshela, kakor tudi družini Mr. in Mrs. F. Veranth in Mr. in Mrs. Josip Mantel. Najin namen je bil najprvo za ustanovitev ženskega društva, katerega dosedaj še ni bilo v Ely, Minn., katero bi spadalo h K. S. K. Jednoti. In res, ko se sestanemo pri spoštovani družini Veranthovi, se kar naenkrat zbere precejšno število deklet za ustanovitev dekliškega društva, in to je bilo nama najbolj povolji. Povedala sva dekletom, da dekleta na Evelethu ustanovljajo dekliško društvo. In to jih je ojunačilo in si tudi resnično ustanovile svoje društvo. In kakor se sliši, bo še eno žensko društvo v kratkem ustanovljeno; nekatere zavedne žene so že na delu in pa sobrat Josip J. Peshell. Tako torej bo naselbina Ely stopila naprej za večjo K. S. K. Jednoto.

Tako nam je hitro potekal čas in treba je bilo oditi, a predno gremo naprej, ne smem pozabiti uljudnost, katero so nam skazali v Ely vsi, posebno pa družine Mr. in Mrs. Veranth in Mr. in Mrs. Mantel. Bog vam povrni.

Iz Ely sva je mahnila proti Aurori, tja, kjer živi naš glavni podpredsednik brat Anton Skubic. Na postaji Robinson Lake se kar moj kolega hitro obrne na sedežu in pravi: "Poglej no, kaj je novega." Tudi jaz se ozrem proti prostoru, kjer zagledam dva Indijanca in dve Indijanki. Ena izmed slednjih je imela otroka na hrbtu v nalašč to pripravljenem košu. Ko je stopila v vlak, ga kar v kot postavi. Ko je to zagledal moj kolega, pristavi: "Oj ti ubogi otrok, kako moreš obstati." In jaz mu odgovorim: "I kako, saj je privezan." Pristavim naj še, da je moj sokolega Zalar tako opazoval omenjeno družino, dokler so v Towerju izstopili in pristavil: "To mora iti v zapisnik.

Ko prideva v Auroro, se oglasiva pri sobratu glavnem podpredsedniku Anton Skubicu. Tam smo skupno večerjali ter točno ob 8. uri zvečer odšli v dvorano, kjer so nas pričakovali člani obeh društev K. S. K. Jednote in precej občinstva. Po kratki seji in jedrnatih govorih tudi od strani članov in članic se je precejšno število udov vpisalo v oba društva. A pripomniti moram, da so ženske povsod bolj delavne kot smo možki. Nekako ob 11. uri zvečer je sobrat predsednik društva Marije sv. Rožnega Venca, brat Roblek zaključil sejo. Po seji smo imeli prigrizek, katerega so preskrbele seveda ženske; boljšo kavo so pa možje preskrbeli, za kar hvala lepa vsem skupaj.

Potem smo se hitro podali proti domu (Eveleth sem imenoval vsakikrat) in se vsedemo na takozvani Buss in ta je vozil samo do Gilberta. Toda kaj pa tam? Poulična kara je že odšla, in kaj sedaj? Taxi bo treba. In res vzamemo taxi, misleč: "Zdaj smo pa doma." Ali imeli smo smolo.

(Konec prihodnjič)

O hranjevanju.

Blagor se člověku, ki zna ceniti vrednost hranjevanja ali štedljivosti, ki pozna vrednost centa, desetice ali dolarja! Da raste "iz malega veliko," nam veli že star slovenski pregovor; ali da tvori prihranjeno zrno do zrna pogačo; kamen do kamna pa — palačo.

Nad vse praktičen Američan pa pravi: "Skrbi vestno za nabiranje centov in dolarji se bodo že sami ob sebi oskrbovali." Lepa je tudi prislovica: "Prišteđi si samo desetico na dan, da boš lahko enkrat odganjal lačnega volka od hiše!"

Samo eno desetico dnevno! Skušaj si toliko prihraniti in prihranek obrestonosno naložiti! Kaj misliš, koliko bo znašal ta prihranek v 20 letih, če ga imaš 5% obrestonosno naloženega? Nič manj kot $1,206.81. Tako dela torej mala desetica čudeže, ako se jo zna za pravo mesto vporabljati.

Prihranjena desetica za novorojenčka mu bo donesla po preteku pet let že malo doto — $201.67. Ako pričnejo stariši devati za novorojenega sina vsak dan po 10 centov na stran ali v shrambo, bo znašal ta prihranek po 12 letih že $580.92, s katerim ga lahko vzdržujejo v kaki normalni šoli, ali pa ko doraste deček v 18. letnega mladeniča, bo znašala ta svota $1,026.74. S to svoto ga lahko pošiljajo stariši nekaj let na kako vseučilišče ali univerzo. Ko doseže otrok 21. leto, bi znašal ta prihranek že $1,305.65. Dnevno prihranjena desetica bi prinesla v tem času $60.34 po 5% obresti.

Tukaj navajamo tabelico, kako narašča prihranek desetice, naložen obrestonosno po 5%:

Prvo leto $36.50ž drugo leto $74.82, obresti $1.82; tretje leto $115.06, obresti $3.74; četrto leto $157.31, obresti $5.75; peto leto $201.67, obresti $7.86; šesto leto $248.25, obresti $10.08; sedmo leto $297.16, obresti $12.41; osmo leto $348.51, obresti $14.85; deveto leto $402.43, obresti $17.42; deseto leto $459.05, obresti $20.12; petnajsto leto $787.54, obresti $35.76; dvajseto leto $1,206.81, obresti $55.73.

Če nekaj pomislekov, kaj vse se da z dnevno prihranjeno desetico čez čas pričeti.

Lahko si omisliš s prihrankom lepo obleko ali prikladno knjižnico.

S prihrankom si lahko privoščiš nekaj tednov počitnic v vročem poletnem času.

S samo enoletnim prihrankom lahko kupiš revnim otrokom za Božič 146 daril po 25 centov.

Po preteku treh let se lahko pelješ s prihranjenim denarjem v Evropo in nazaj celo v drugem razredu.

Ako plačuješ dnevno po 10 centov kaki stavbinski družbi, boš čez nekaj časa že lahko kupil od nje loto in zgradil na isti hišico.

Če štediš na ta način tri leta, si kupiš lahko eno delnico Pennsylvania železnice, ki ti bo donašala 6%; ali eno delnico United Steel korporacije, ki donaša 7% na leto.

Taka glavnica ti bo v banki donašala po 5% v desetih letih $20.12 obresti; v 16 letih $39.38 in v 21 letih pa $60.34.

Desetico si lahko prihraniš na dan, ako skadiš dve smodke manj v tem času. Ako spiješ dva kozarca popa manj na dan. Ako ne nosiš redno istih v razna gledališča ali zabavališča. Ako se ne voziš prepogosto in po nepotrebnem s poulično železnico in hodiš raje peš.

Povemo ti odkrito — ko boš pričel enkrat redno šteditи, boš vedno gledal, da bi se desetica k desetici množila!

Ako bi vsakdo, ki živi v Združenih Državah prihranil na dan 10 centov, bi znašal skupni prihranek 10 milijonov dolarjev dnevno ali tri milijarde, šeststopetdeset milijanov dalorjev na leto! Toliko denarja nima niti zvezna ali državna blagajna v svojem dnevnem prometu!

Rojaki in rojakinje! Poskusite torej srečo s hranjevanjem in pričnite z — desetico!

SVOJI K SVOJIM! — DRŽITE SE VEDNO TEGA GESLA!

Lep napredek

se nam obeta v letu 1926. Naš cilj je dva milijona premoženja v bližnji bodočnosti. Nad deset milijonov slovenskega denarja v Clevelandu je še po tujih bankah, ki plačujejo manjše obresti ko mi. — Pri nas dobite po

5% obresti

že od dneva vloge do dneva dvignenja.

Posojujemo denar na prve vknjižbe (First Mortgages) je torej naš denar varno naložen. V sedmih letih obstanka nismo zgubili centa pri naših posojilih, ker se na naše izposojevalce — slovenske hišne gospodarje — lahko zanesemo. Posojenega na slovenske domove imamo nad en milijon dolarjev.

Pomagajte sebi in svojim ljudem, da pridejo potom naše posojilnice do svojih domov.

KDOR VLOŽI PRI NAS DENAR DO VŠTEVŠEGA 15. JANUARJA, SE MU PRIPIŠEJO OBRESTI PO 5% OD 1. JANUARJA DALJE.

VLAGAJTE SVOJE PRIHRANKE V NAŠO POSOJILNICO.

The International Building & Loan Ass'n.

6235 St. Clair Avenue, Cleveland, Ohio

V lastnem poslopju **Pod strogim državnim nadzorstvom.**

Imetje $1,387,520.63

Pet govorov o molitvi.

V stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani govoril Dr. Mihael Opeka.

I.

Bral sem lepo parabolo. — Po žalostnem padcu v greh je Adam obdeloval polje in zasadil zunaj raja vrt, poln drevja in koristnih rastlin. Klasje njegovih njiv je bogato valovalo v solnčnem svitu in drevje je bilo polno cvetja in sadja.

Neki dan je oče človeškega rodu truden počival na vzvišenem kraju in gleda krasoto polja ter večerne zarje; poleg njega Eva, njegova žena, in njegovi otroci. Tedaj je stopil med nje kerub, ki je stražil izgubljeni paradiž; bil je brez ognjenega meča in z obraza mu je sijala dobrotljiva prijaznost. Pozdravil jih je in dejal:

"Glejte, sad zemlje vam sicer ne zori več kakor nekdaj; v potu svojega obraza morate pridobivati svoj kruh. Toda po trudnem delu se radujete njegovega uspeha: kako veselo se zibljejo pred vami z delom pridobljeni žitni klas! Jehova je usmiljen. Dal vam je delo, da si poslej ž njim sami ustvarjate svoj raj."

"Da, je odgovoril Adam, "Jehova je velik in neizmerna je njegova dobrota, tudi kadar kaznuje. Radi bomo delali v potu svojega obraza. Toda nekoč nam je bil Jehova bliže: odkrival nam je luč svojega obličja in poslušali smo njegov ljubeznivi glas. Tega sladkega občevanja ž njim ni več. Kaj nam je dal namesto njega?"

"Molitev!" je odgovoril kerub. Delo vam je dal, da si pridobivate zemeljski, molitev, da si pridobivate nebeški raj."

In Adam je povzdignil k nebu svojega duha in njegova žena ž njim in njegovi otroci, in se je zahvalil in je molil. Tedaj je postalo njegovo oko jasno in njegov obraz se je svetel; in je dejal:

"Gospod je dober in njegova dobrota traja na vekomaj!"

Da, molitev, moji častiti poslušavci, ki je povzdigovanje našega duha k Bogu; molitev, ki je nepopisna dobrota božja za nas; molitev, ki so ž njo tesno zvezani največji problemi našega življenja — naše večno zveličanje ali pogubljenje, naša časna sreča ali nesreča .... O tej molitvi vam moram zdaj enkrati govoriti. Pri vsem dobrem premisleku nisem mogel najti bogvekaj predmetov, važnejših in potrebnejših za današnji čas. Zakaj današnji čas je svet molitev pozabil in zapustil, a zato je tudi Bog svet takorekoč pozabil in zapustil. Pomenimo se torej o molitvi z ozirom na časnost in večnost. Najprej z ozirom na večnost. Tu bom pokazal po vrsti dve stvari: v strah in trepet tistim, ki ne molijo, bom povedal, da se gotovo pogube; v tolažbo in močno upanje njim, ki prav molijo, pa, da se jim ni treba bati za zveličanje. Začnimo v imenu božjem!

Iz uvodnih besed je jasno, da govorim o molitvi, kakor to besedo najnavadneje razumemo, namreč o molitvi, s katero Boga njegovih darov prosimo.

Bila je verska zmota Pelagijancev, da taka molitev za večno zveličanje ni potrebna. Samo tedaj se človek pogubi, je učil brezbožni Pelagij, če se tako daleč zapusti in zanemari, da ne spozna tistih resnic, katere je vedeti dolžan. Pelagiju odgovarja na to sv. Avguštin:

"Ah, pravi, "Pelagij govori o vsem, samo ne o molitvi, ki je vendar edino sredstvo, da si pridobimo znanost svetnikov..."

Da, molitev, predragi, je sredstvo — tako verujemo mi — brez katerega se zveličati absolutno ni mogoče. Kako neki? Ali se mar moremo zveličati, če nismo pokorni tudi le eni sami jasni in določni zapovedi Kristusovi? Gotovo da ne. Niso namreč opravičeni pri Bogu poslušalci postave, pravi apostol, ampak spolnovalci postave bodo opravičeni. (Rim. 2, 13). Dobro. Molitev pa je določena in jasna zapoved Kristusova.

Govoril jim je pa tudi priliko, pravi sv. Luka, da je treba vselej moliti in ne jenjati. (Luk. 18, 1). Prosite in se vam bo dalo, trkajte in se vam bo odprlo! (Mat. 7, 7). In čemu neki bi bil Kristus sam toliko molil — prebil je cele noči v molitvi božji (pravi Luk. 6, 12) — če ne zato, da nam je poleg z besedo tudi s svojim zgledom vtisnil v srce zapoved in dolžnost molitve? Da, Kristus, naš Bog nam je pozitivno zaukazal moliti — o tem ni nobenega dvoma.

Nasprotno, ta ukaz Gospodov postane popolnoma razumljiv, če le količkaj pomislimo naslednje stvari: Vi, moji častiti poslušalci, v temeljnih verskih resnicah dobro poučeni, veste, da ljudje iz svojih naravnih moči ne moremo nič za večno življenje zaslužnega storiti. Niti ene dobre misli ne moremo obuditi za zveličanje sami iz sebe, pravi apostol: "No kakor da bi premogli iz sebe kaj misliti kakor iz sebe (2. Kor. 3, 4). Treba je nadnaravne milosti božje: "Naša zmožnost je od Boga" (Ib). Trditi nasprotno, je kriva vera, od Cerkve večkrat obsojena in zavržena. večkrat obsojena in zavržena.

Davno, davno pred izumitvijo naših zrakoplovov je že sloveči inžener starega veka, Arhitas, iznašel nekake čudno umetne golobe, ki so tudi leteli po zraku, ker je bil sestavil v njih neka skrivna kolesca, katera so jih spretno gonila. Toda kaj! Kakor hitro je zmanjkalo gonilne sile, so golobje, prepuščeni svoji teži, popadali na tla — kakor se to lahko dogodi tudi modernim zrakoplovom; kajti za polet v višavo je pri teh stvareh naravno treba gotovega podneta, vzgona, za padec pa zadostuje lastna teža. In tako smo tudi mi ljudje. Da se dvignemo v višave nadnaravno dobrega, za večno življenje zaslužnega, je treba pomoči, vzgona nadnaravne milosti; za strmoglavljenje, za padec v greh pa je zadosti teža naše izprijene narave, ki vleče k tlom. Treba je torej za zveličanje milosti. Le-te pa, hoče Bog, da prosimo: Prosite in se vam bo dalo! Molitev je tedaj tako potrebna za zveličanje, kakor je potrebna milost, to je potrebna je brezpogojno, absolutno. Tako uče soglasno vsi učeniki Cerkve, na čelu jim sv. Avguštin. Verujemo, pravi le-ta odločno — in znane so te njegove besede — verujemo, da nihče ne pride k zveličanju, če ga Bog ne pokliče; in nihče za zveličanje delati ne more, če mu Bog ne pomaga; in nihče te pomoči božje ne dobi, razen če moli.

Nad samim Gospodom našim Jezusom Kristusom se je odprlo nebo in je prišel nadenj sv. Duh v podobi goloba — ne tisti hip, ko je stal Jezus v vodi in je bil od Janeza Krstnika krščen, marveč tedaj, ko je stopil iz vode in je molil. (Prim. Mat. 3, 16 in Luk 3, 12). Nam vsem v poučenje, razlaga sv. Tomaž Akvinski, da moramo, čeprav v krstu očiščeni, z molitvijo prositi milosti sv. Duha, da se po krstu tudi zveličamo.

Tu, moji častiti poslušalci, je treba prav izrecno povdariti zlasti dve stvari, ki sta po veri čisto gotovi. Ena je ta, da smo božje milosti prav posebno potrebni v hudih izkušnjavah. Kako pa bo premagovala hude izkušnjave naša slabost sama? Ko velikokrat tako presilno navalijo na našo dušo! Ko se velikokrat vse vzdiguje v naši notranjosti od strasti napuha, da bi v svojih prevzetnih mislih najrajši hodili po glavah vseh, da bi iztezali svoje roke do samih zvezd in jih trgali z neba, da bi kakor hudobni angeli ne mirovali prej, dokler ne postavimo svojega sedeža nad božji prestol . . .

Ali ako neštetokrat dviga v prsih sovraštvo svojo kačjo glavo in nas vse sili in ščuje, da bi pričeli brizgati naokrog strup grde maščevalnosti . . . Ali ko nas tolikokrat mami in čara bogastvo in blesk te zemlje, da bi šli in si kakorhitro — tudi po krivičnem načinu — nagrabili zakladov sveta, da bi mešali po njih s svojimi rokami in bi srebrni in zlati žvenket božal naša ušesa in nasičeval prazne, lačne duše naše . . . Ali ko vsakčas zahrumi nad nas vihar sladostrastnih misli in hrepenenj, ko vzalovi po telesu naša v grehu pohudobnela kri, ko buta ob domišljijo svet s svojim zapeljevanjem in uživanjem, ko satan sam prilizljivo tke okrog nas svoje nesramne mreže . . . Kako bo vsetakrat zmagovala naša slaba moč sama! Ah, treba je moliti! moliti! Ali mar nismo tedaj kakor šibka drevesca v mogočnem pišu? Kako ne bomo omajani, kako ne zlomljeni, izvani iz zemlje živih, če ne bomo privezani ob trdno oporo božje pomoči in milosti! Da, in te milosti je treba prositi! Molitev je naša luč v temi, iz katere se reži poguba; molitev je opora naša na spolzlih stezah; naš kažipot sredi med zijočimi prepadi; naše orožje, naša bramba ob besnih napadih sovražnikov . . . Kdo se spomínja, da je zmagoval brez molitve? Kdo ne ve iz lastne izkušnje, da je bil močan le tedaj, če je sredi nevihte klical v svojem srcu z učenci na morju: Gospod, reši me — pogina! . . . (Mat. 8, 25.). Ne, samo ponižne vojščake bo kronal Kristus, ponižnost pa bo v boju zmerom ukazovala moliti.

A še druga stvar je, ki je po veri gotova in ki ne odveže od dolžnosti molitve nikogar, kdor se resnično hoče zveličati. Bodisi tudi, da v življenju s pomočjo milosti premagujemo izkušnjave in delamo dobro — kako pa bo na zadnjo uro? Ne motimo se! Izkušnjavec tudi takrat ne bo miroval. Nestrpno, hujši nego v življenju bo, v komer bo le mogel, razdivjal vihar izkušnjav. O, nekateremu umirajočemu je lice povsem mirno, skoro že smrtnohladno — v njegovi duši pa še rjove nevihte, še gori ogenj, še razsaja boj . . . A od tiste ure je vendar zavisno vse . . . Takrat vreči sovražnika, takrat zapoditi ga v beg, potolči ga — to je rešitev, večna rešitev. Zato pa blažena končna pravičnost, končna stanovitnost! O veliki, posebni dar božji! Kako si jo bomo zaslužili — to zadnjo, največjo milost? Resnično zaslužiti je ne moremo; moremo jo samo ponižno izprositi z molitvijo.

Čujte in molite vsak čas, govori Kristus, da boste vredni najdeni, vsemu temu ubežati, kar se bo godilo (tisti vaš poslednji dan) in stati pred Sinom človekovim. (Luk. 21, 26). To je nauk vere. In nič ni v tem nauku nenaravnega. Večna blaženost, ki zavisi od končne stanovitnosti, je že toliko vredna, da ne smemo zahtevati od Boga, da bi nam dal to končno stanovitnost brez našega truda, čisto zastonj . . . Kdo bi očital Bogu, če se v modrosti ne da prekositi od ljudi? Stari Lacedemonci svojim otrokom hiso dajali kruha v roke. Imeli so navado, da so položili kruh na kako visoko bruno in dali otrokom v roke lok: Evo, dete, tam gori je kruh: sestreli si ga na tla! Tako so jih učili vaditi se v streljanju in spoštovati kruh ter truditi se zanj.

Podobno je naredil z nami naš Bog. Visoko v nebesa nam je postavil blaženo večnost: Evo, človeški otroci, tam gori je željeni, blaženi cilj! In dal nam je lok in strelico molitve: Dvigajte roke! molite! prosite! — da vam pade nekoč v naročaj večna sreča neba!

Predragi! Mi se hočemo zveličati. Saj se moramo! Kaj pa hočemo sicer tu na zemlji? Kaj pomaga človeku, če ves svet pridobi, svojo dušo pa pogubi? . . . Kaj pomaga tukaj bogat biti 20, 30, 50 let — če pogubiš svojo dušo, boš tamkaj revež vseh revežev brez konca, na vekomaj! Kaj pomaga tukaj slaven biti 20, 30, 50 let — če pogubiš svojo dušo, boš tamkaj zavržen med zavrženimi brez konca, na vekomaj! Kaj pomaga tukaj uživati 20, 30, 50 let — če pogubiš svojo dušo, boš tamkaj trpel, gorel brez konca, na vekomaj . . .

Zato se moramo rešiti, zveličati. Da, to je vse. A zato pa moramo moliti . . . Kdor ne moli, naj ve, kam gre . . . Med siromake, med brezčastne, v trpljenje, v ognej brez konca, na vekomaj . . . Ah, molimo!

Pobožni pisatelj Rodriguez pripoveduje, da so se stari očetje puščavniki nekoč posvetovali, katero dobro delo jim je najpotrebnejše za večno življenje. In so spoznali in sklenili, da leto: ponavljati pogosto, pogosto prošnjo Davidovo: Gospod, hiti mi pomagat! Res,' tako molimo venomer: Gospod, hiti nam pomagat, da se zveličamo! S svojo milostjo, brez katere ne premoremo za večno življenje nič; s svojo močno milostjo, brez katere se zastonj ustavljamo izkušnjavam; s svojo posebno milostjo, brez katere ni končne stanovitnosti.

Gospod, hiti nam pomagat! Amen.

[redacted]

POSMRTNICA

V trajen spomin pokojnemu sobratu Frank Brulc-u, umrl dne 23. novembra, 1925.

Ko dragi, si od nas odhajal,
res tužna bila vsem je pot;
zapustil ženo si, otroke,
preselil v večnost se od tod.

Koj drugi dan že po pogrebu
je mala Betty plakala:
"Očeta ste mi pokopali,
ga nisem nikdar videla!"

Pri sv. Križu vrt imamo,
ki noč in dan stoji odprt;
tam trupla le presaja v jamo
nam vrtnarica, bela smrt.

Tja tudi ti boš prišel kmalu,
ubogi zemeljski trpin;
tam odpočil se boš za vedno
v miru — rešen bolečin.

Pa saj razločka ni v jami:
bogat umrje in prosjak;
v grobu so si vsi le bratje,
v grobu vsak je vsem enak.

Nam pravi toda vera sveta:
"Kdor lepo, čednostno živi,
po smrti večni raj uživa,
pri Bogu tam se veseli!"

Gotovo tja si ti se tudi
preselil iz dolin solza! —
Tam bomo zopet se sestali,
častili skupaj vsi Boga!

Dotlej pa vedno v spominu
ohranili te bomo vsi.
Počivaj v miru, le počivaj!
Oj z Bogom, dragi Frank nam ti!

Frank Frančič.

Po naročilu društva sv. Janeza Evangelista, št. 65 K. S. K. Jednote kot svojemu nad 20 letnemu članu, ki je bil pravi vzor katoliškega moža in vnet faran slovenske cerkve v Milwaukee, Wis.

V SPOMIN

mojemu pokojnemu bratu Mihaelu Žumer, rojen v Olševku, umrl dne 18. decembra, 1920 v Chicagu, Ill.

Še vedno jaz zbujam na tebe spomine
oj brat moj, predragi, čeravno telo
zagrebli so tvoje v groba rušine,
počivaš pet let že pod črno zemljo.

Še vedno obraz tvoj, kot živa vsa slika
rad stopa pred moje še solzne oči.
Bol srčna je moja še vedno velika.
Prekmalu umrl si Mihael ti!

Edino tolažbo srce mi navdaja:
trpljenja da zemskega prost si ti zdaj;
— duša dr tvoja v sredi tam raja
uživa veselje, nebeški le maj!

Še vedno žalujoča tvoja sestra
PAVLA MAŠELJ.

Chicago, Ill., 24. decembra, 1925.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Žalostnega srca naznanjamo, da je dne 16. decembra, 1925 preminul moj ljubljeni soprog in oče peterih otročičev

Lovrenc Železnikar

Pokojni se je rodil v vasi Krka na Dolenjskem, dne 10. avgusta, 1890, v Ameriko je prišel pred 18 leti in je vedno živel tukaj v Forest City, Pa., kjer kakor zgoraj omenjeno zapušča žalujočo soprogo in pet malih otročičev v starosti devet let najstarejši in najmlajši pa šest mesecev, očeta Anton Železnikarja in njegovo ženo, mačeho pokojnega, mati mu je umrla že pred leti, kakor tudi enega brata Antona tukaj v Forest City, in brata Josipa v starem kraju, dalje dve sestri, obe tukaj omežene, Marija Polončič in Sophia Marinič, kakor tudi še več drugih daljnih sorodnikov tukaj v Ameriki in v stari domovini.

V dolžnost si štejemo, da se prav srčno zahvalimo prvič gospodu župniku Rev. F. M. Jevnik za več obiskov za časa bolezni in za lepe cerkvene obrede in lep govor; hvala vam in Bog plati. Dalje se lepo zahvalimo pevskemu društvu "Naprej" za krasno petje v hiši, cerkvi in na pokopališču. Dalje izrekam tem potom najsrčsedom in številnim prijateljem nejšo zahvalo vsem našim soza vso pomoč in postrežbo za časa bolezni in smrti našega pokojnega soproga, oziroma ljubega nam očeta.

Zahvalimo se vsem darovalcem sv. maš kakor Mr. Joseph Kamin in družina, Mr. Frank Miklavcic in družina, Dorothy in David Železnikar, dalje darovalcem vencev in cvetlic, kakor bratu Mr. Anton Železnikar in družina, Mr. in Mrs. Joseph Stermole, Cleveland, O., Mr. in Mrs. Frank Erjavec, Mr. in Mrs. Frank Peterlin, Mr. Gergor Verhovšek, Mr. Lovrenc Kotar, Mr. Thomas Simončič ,Mr. Josip Uršič, Mr. in Mrs. Frank Laush, Mr. in Mrs. Anton Železnikar st., družine Marinčič in Polončič, Mr. in Mrs. Frank Vavtar, Hudson Coal Co., Mr. in Mrs. Ignac Pancar, Mrs. Anton Zupančič, lepa hvala tudi vsem darovalcem avtomobilkateri so nosili vence. Hvala lov, kakor tudi vsem fantom, še enkrat vsem skupaj in ljubi Bog naj vam stotero povrne, kar ste storili meni ubogi udovi in malim otročičkom.

Zemeljske ostanke pokojnika smo izročili materi zemlji v soboto 19. decembra, 1925 s peto sveto mašo v cerkvi sv. Jožefa, katero je daroval naš g. župnik Rev. F. M. Jevnik in pokopali smo ga na pokopališče sv. Jožefa.

Hvala vam vsem skupaj in pokojnega pa priporočamo v blag spomin in molitev.

Žalujoči ostali:

Kristina Železnikar, žena.
.. dva sinčka in tri hčerke.
oče in **njegova žena.**
Anton ,Josip Železnikar, brata.
Marija Polončič in Sophia Marinčič, sestre.

Forest City, Pa., 7. jan., 1926.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tem naznanjam žalostno vest, da si je nemila smrt izbrala za svojo žrtev mojega brata, oziroma našega svaka in strica

Frank Ravniharja.

Omenjeni je bil zadet od neznanega avtomobila na Novega leta dan zjutraj, in je na mestu ponesrečbe takoj umrl. Rojen je bil v Ševljah, fara Selca; pred več leti je živel v Clevelandu, O.; zadnjih 12 let pa tukaj v La Grange, Ill.

Pogreb se je vršil od pogrebnika iz Lyons, Ill., v La Grange v katoliško cerkev, in od tam pa na pokopališče v La Grange.

Na tem mestu se lepo zahvaljujemo društvo sv. Alojzija, št. 47 K. S. K. Jednote v Chicagu za prelepi venec, katerega je darovalo pokojnemu Franku ali svojemu članu v zadnji spomin; tako tudi hvala društvenikom, ki so ga prišli pokropit in članom pogrebcem za njih točnost. Hvala lepa tudi vsem našim prijateljem in znancem, ker so se potrudili prirediti tako lep pogreb. Hvala jim za darovane vence. Ker je bil pokojnik priljubljen tudi pri tujerodcih, je bilo na njegovi zadnji poti navzočih tudi lepo število istih. Bog naj plača vsem skupaj!

Tebi, ljubi mi brat, naj bo lahka ameriška gruda; do svidenja nad zvezdami. Žalujoči:

Katarina Sliber, sestra.
John Sliber, svak.
Katy, Tillie, Jennie in **John** nečakinje in nečak.

La Grange, Ill., 6. jan., 1926.

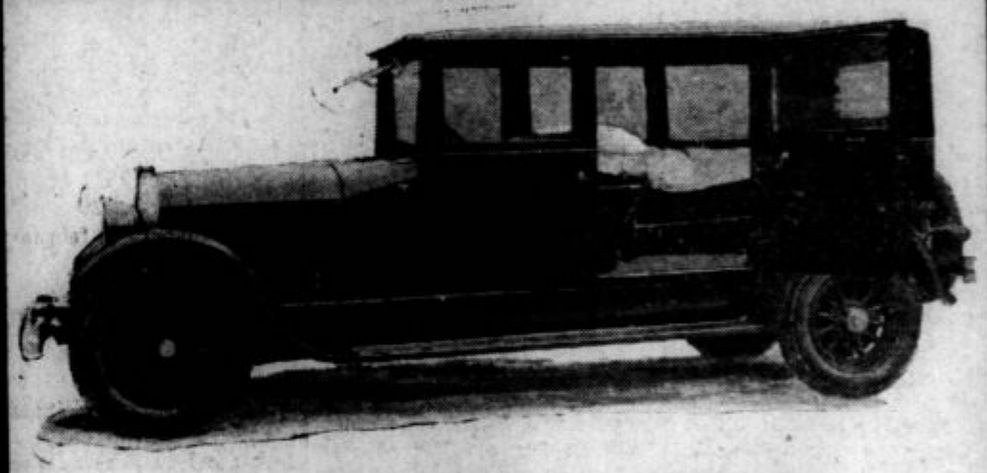

Naznanilo.

Cenjenim rojakom naznanjam, da sem si pravkar nabavil nov

Invalidni voz

(Invalid car), in sicer Cadillac izdelka, in ki je eden najmodernejših v mestu.

V tem avtomobilu se nahaja gorka voda, poleg tega mrzla čista pitna voda, in več drugih ugodnosti ter najmodernejše naprave.

Ta fini voz sem nabavil za prevažanje bolnikov v bonišnico in zopet nazaj domov. Na razpolago smo s tem avtomobilom noč in dan. Samo pokličite na telefon, in takoj smo na mestu. Se priporočam.

Frank Zakrajšek,

slovenski pogrebni zavod

1105 NORWOOD ROAD
CLEVELAND, OHIO.

Randolph 4983

Nadaljevanje iz tretje strani.

mobil, s katerim je naju peljal v St. Cloud. Z eno besedo: prav iskrena hvala vsem rojakom in rojakinjam fare sv. Štefana (Brockway), Minn.

Iz St. Clouda se z bratom Shukletom odpeljeva proti Minneapolis-Duluth-Eveleth. V Eveleth dospeva pozno čez polnoč, oziroma zgodaj v pondeljek zjutraj.

V pondeljek se napotiva na Virginio, da se informirava, ako bi se dalo ustanoviti novo žensko društvo ali ne. Obiščeva Mrs. Rose Tisel, ki nam je zagotovila, da se bo društvo ustanovilo, toda je treba nekaj dni časa, da se zamore kandidatinje obiskati in jih skupaj spraviti. Med temi pogovori se nam pridruži tudi podpredsednik Skubic, nakar se določi čas, za ustanovitev društva na petek 11. decembra, 1925.

Iz Virginije se odpeljemo z poulično karo k seji na Gilbert, ki se je vršilo v brata Intiharja dvorani. Zborovanja se je vdeležilo veliko število članov in članic. Sejo je mojstersko vodil predsednik društva sv. Cirila in Metoda, št. 135, sobrat Anton Erchul.

Po končanih govorih se prične vpisovanje novih kandidatov. Sprejelo se je 29 novih članov in članic.

Ker so se drugi dan, to je 8. decembra vršile mestne volitve, in ker so bili na tiketu trije Slovenci, namreč Frank J. Intihar, kandidat za mestnega tajnika; Leo Kukar, kandidat za aldermana in Jacob Muhvic, za assessorja, zato se je govorilo tudi o politiki in priporočalo, da naj se agitira in voli slovenske kandidate. Kakor sem pozneje izvedel, je zmagal le eden in sicer sobrat Leo Kukar.

Po vseh končanih govorih so članice novoustanovljenega društva Marije Pomagaj, št. 196, pripravile dobro in okusno večerjo, zakar jim izrekam najprisrčnejšo hvalo.

V torek, 8. decembra so se vršile po železnem okraju Minnesote mestne volitve. Na Aurori, kjer živi naš sobrat podpredsednik Skubic, so bili na tiketu za vse urade tudi slovenski kandidatje. Zato je bil ta dan naš sobrat podpredsednik zaposlen s politiko, ker je agitiral za slovenske kandidate, vsled tega se ga je za ta dan oprostilo od Jednotinih poslov. Z bratom Shukletom se zgodaj zjutraj odpeljeva z železnico proti Ely.

Dospevši na Ely, sva takoj obiskala obče spoštovani družini Mr. Fr. Veranth in Mr. Jos. Mantel. Bila sva zelo prijazno sprejeta. Mrs. Veranth in Mrs. Mantel sta nama obljubile, da bosti ustanovili novo žensko društvo. Ta novica je naju zelo razveselila, toda nisva bila popolnoma zadovoljna, kajti na Ely je veliko slovenskih deklet, zato sva želela z bratom Shukletom, da se ustanovi dvoje društev in sicer žensko in dekliško.

Mrs. Veranth je to idejo z veseljem vzela naznanje in takoj pozvala Misses Margareth in Mary Hutar na kratek pogovor. Po kratkem pogovoru se je Miss Mary Hutar zavzela, da osebno vidi in pokliče nekaj deklet k večernemu sestanku. In res, dekleta so se odzvala, pogovorili smo se, kako pričeti z ustanovitvijo in tako je bilo vse v redu.

(Dalje prihodnjič)

—o—

Barberton, O. — Ker se že precej časa ni nihče oglasil iz naše naselbine, se ojunačim, da sporočam slovenski javnosti, da ne držimo rok križem, pač pa kakor čebele hitimo vsak svojo pot. Novic je vse polno; poročevalcem je pa gotovo črnilo zmrznilo, ker med božičnimi prazniki je vladala tukaj prava sibirska zima, pa kljub temu smo jih praznovali nad vse zadovoljno in prav po starokrajskem običaju. Posebno krasno ubrano petje v cerkvi nas je živo spominjalo na preteklost, ko smo enake praznike praznovali v ljubi nam domači vasici med svojci. Vsa čast in priznanje pevskemu društvu "Danica" in pa vrlemu pevovodji Mr. Bolka; želeti je le, da bi vsako nedeljo slišali kaj sličnega.

V srce segajoč utis je naredilo tudi občinstvo, ki je v tako velikem številu pristopalo k angeljski mizi, posebno mladeniči, kajti ni ga lepšega, kakor videti celo vrsto mladih fantov pristopiti k sv. obhajilu.

Z delom gre sedaj še precej dobro, samo plače so bolj pičle; seveda delavski baroni ne pustijo, da bi si delavec kaj prihranil, pač pa obračajo tako, da se jim množijo zastareli bankovci.

Barbertonska Mrs. Štorklja je pa zares "smart;" ne zmeni se za nikogar, le samozavestno stopa ter pušča darove, kjer se ji zljubi. Tako se je mimogrede ustavila pri družini Mr. Anton Okoliš in ji pustila za božično darilo zaželjeno zalo hčerko. Lahko si mislite, kako so Okoliševa mama ponosni na tak dar; skoro sem ji nevoščljiva, pa naj bo zaenkrat. Od tam je poletela ta velika ptica k družini Mr. Jakob Caserman in pustila čvrstega sinčka, in pri družini Mr. Anton Polh pa fletno punčko.

Za zakonski stan se jih pripravlja pa cela parada, toda o tem poročam pozneje.

Sedaj omenim še nekaj zelo važnega, namreč: Dne 16. januarja, ob 7:30 zvečer prirede članice Materinega društva veliko plesno veselico, katere preostanek je namenjen za našo cerkev; zato prijazno vabijo vse, staro in mlado iz Barbertona, Kennmora, Akrona ter iz vseh bližnjih naselbin. Seveda, ako bi kdo prišel iz Clevelanda, bi zelo dobro došel. Svetujem pa vsakemu, da naj se prej čez pas dobro prepaše, da mu kaj ne poči od smeha, ker najprej se bo ponovila igra "Mojster Križnik," katero so igralci na Silvestrov večer tako fino igrali, da se obnovi; tisti pa, ki je niso videli, naj pridejo, da vidijo, kaj vse so naši mladeniči da želijo vsi oni, ki so jo videli, zmožni. Seveda, glavna zasluga gre našemu neumornemu g. župniku, Rev. A. Bombaču, ki so naše fante pripravili k pravemu nastopu. Umevno je, da je bilo truda; pa trdna volja našega dobrega gospoda župnika vse prenese; saj se tudi njegovega dela javno kažejo, ker fara vidno raste ter napreduje. Dal Bog, da bi bili vedno pri nas.

Želeti je torej, da bi se vsi, brez izjeme vdeležili omenjene prireditve. Po igri pa nastopijo maškare. Pričakujemo vas z zanimanjem, katera maska bo lepši ali bolj špasna. Za srbeče pete bo preskrbljena izvrstna godba, da bo pa lačnim in žejnim tudi vse preskrbljeno, mi sploh ni potreba omenjati, saj veste, da kadar ženske kaj prirede, razstavijo svojo robo kakor Ribničan na trgu, da si lahko izberete kar vam srce poželi: poticé, krofe, sladke keke, paje, vsakovrstne senviče in Bog znaj, kaj še vse? Mogoče zagledate tudi starokrajske štruklje, žgance in kislo zelje? Videli boste, da vam ne bo žal vdeležbe kakor vam ni bilo, kadar ste se vdeležili kake ženske prireditve; zategadelj pa, ako bi se slučajno komu godila kaka krivica, dobi vse stroške povrnjene. Ali si morate misliti še kaj več?

Vstopnina je prav nizka, užitek pa velik; pridite, da se prepričate. Na veselo svidenje!

Za pripravljalni odbor:
Mrs. Jennie Ozbolt.

Waukegan-North Chicago, Ill. — Zopet pe nastopilo Novo leto. Kaj vam prinese leto 1926? Ko ob zaključku leta 1925 pregledujemo svojo bilanco, vidimo marsikaj, kar bi lahko v marsičem ravnali drugače, kar bi nam bilo v radost, veselje in srečo. Kdo je med nami, ki bi ne bil rad srečen in zadovoljen? Ključ do sreče je varčevanje. Ta ključ varčevanja vam nudi **Slovensko Stavbinsko in Posojilno Društvo.** Tu vam je dana prilika hraniti in varčevati. Pričnite hraniti s poljubno svotico vsaki teden. Vsak prihranjen cent vam bo dobrodošel ter vam pripomogel k vaši bodoči sreči. Prihranite si denar za novo obleko ali za radio, ali za avtomobil tli za ženitovanje, ali za izlet v Kalifornijo, ali Florido, ali staro domovino, ali za svoj lastni dom. Je na tisoče načinov, da vam bo prihranjeni denar dobrodošel. Le malo dobre volje in vztrajnosti je treba, pa bo šlo.

Da bo pa vsakemu dana prilika z malim pričeti varčevati, vsled tega naše Slovensko Stavbinsko in Posojilno Društvo razpisuje za mesec februar veliko kampanjo za pridobivanje novih delničarjev. Naj ne bo nobenega Slovenca ali Slovenke v naši naselbini, ki bi se temu pozivu ne odzval ali odzvala. Vsakdo naj si v svoj program za leto 1926 zapiše to-le:

"Letos se moram pa vpisati med delničarje Stavbinskega in Posojilnega društva, ter pričeti hraniti za bodočnost."

Delnice so po $100 ena. Na delnice se plačuje po 25 centov tedensko; te delnice so zrele v šestih letih in treh mesecih. Delnice po 12½ centov tedensko so zrele pa v 12 letih in šestih mesecih.

Ne odlašajte torej, ampak se takoj vpišite v to prekoristno društvo; vzemite delnic čim več, tem bolje. Vsi odborniki društva vam bodo šli drage volje na roke, ter vam podali vsa pojasnila, ki jih želite. Radi večje udobnosti bo med to kampanjo, tajnik imel urad odprt na svojem domu vsak večer od 7. do 8. ure, v soboto pa od 4. do 5. ure popoldne. Dana vam bo torej prilika, da pričnete hraniti. Ne pozabite, 20 serija se otvori z dnem 1. februarjem. Pridite gotovo.

Se vam uljudno priporoča:
Slovensko Stavbinsko in Posojilno Društvo.
Math Ivanetich, tajnik.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim srcem naznanjam sorodnikom, znancem in prijateljem tužno vest, da nam je nemila smrt ugrabila ljubljeno mater

Ano Režek,

in sicer dne 29. decembra, 1925. Bolehala je že dlje časa; stara je bila 60 let, rojena 16. aprila, 1865 v Metliki na Dolenjskem; v Ameriki je bivala 30 let. Ko se je raznesel glas o njeni smrti, je tajnica društva Marije Čistega Spočetja, št. 85 K. S. K. Jednote takoj obvestila vse članice, da je sosestra Ana Režek preminula.

Prav posebno se zahvaljujemo cenjenemu ženskemu društvu Marije Čistega Spočetja, št. 85 K. S. K. Jednote, ker so se njene članice tako v obilnem številu odzvale in spremile pokojnico na pokopališče. Zahvaljujemo se vsem darovalcem krasnih vencev, in vsem onim, ki so dali avtomobile na razpolago in ti so: Mr. Virant, Mr. John Černe, Mr. John Hudak, Mr. Urbanek, Mr. Norton, Mr. H. M. Sargent, Mr. Urbas, Mr. Paul Teleha, Mr. John Piškur, Mr. Bohorich in Mr. Urban.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem onim, ki so pokojnico obiskali tekom njene bolezni. Zahvaljujemo se rodbini Tomažin in Simonich iz Clevelanda, dalje vsem nosilcem krste, kakor tudi vsem prijateljem, ki so obiskali pokojnico na mrtvaškem odru.

Ti pa, draga mati, počivaj v miru, ohranili te bomo v trajnem blagem spominu.

Žalujoči ostali:
Mary Kure, Lina Ernst, Ana Urbas, hčere; **Josip, Frank** in **John Režek,** sinovi.
Lorain, O., 6. jan., 1926.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Globoko potrtege srca naznanjamo vsem sorodnikom, znancem in prijateljem žalostno vest, da je nemila smrt dne 10. decembra, 1925 za vedno pretrgala nit življenja našemu nepozabnemu sinu, oziroma bratu

Joseph Ahlin-u

Bolehal je samo mesec dni. Pred tem časom je bil še dokaj vesel in zdrav; v najlepši mladosti 16 let se je vedno veselil, kdaj bo prestopil v odrastli oddelek K. S. K. Jednote; toda zbolel je nanagloma vsled vnetja na slepiču, vsled česar je bil operiran; toda ponesrečeni operaciji je moral revež podleči. Pokopali smo ga dne 13. decembra, 1925 ob veliki vdeležbi sorodnikov, prijateljev in znancev in članov društva sv. Jožefa, št. 7, K. S. K. Jednote, kamor je spadal ša v mladinski oddelek.

Ob tej priliki se vsem najlepše zahvaljujemo, ki so nam kaj pomagali za časa njegove bolezni in ki so ga prišli kropit na mrtvaškem odru. Iskreno se zahvaljujemo vsem darovalcem krasnih vencev kakor sledi: Mr. in Mrs. Mike Papesh sr., Mr. in Mrs. Mike Papesh jr., Mr. in Mrs. John Papesh, Mr. in Mrs. John W. Crist, Mr. in Mrs. Joe Bergles, Mr. in Mrs. S. J. Sepesi; dalje družinam: Joseph Zupancich, John Snedec, John Germ, Mary Mesojedec, Frank Strubel, dalje Mr. John Mesojedcu, stricu Josip Ahlinu, uslužbencem National Broom Factory, fantom in dekletom iz Grove in društvu sv. Jožefa, št. 7, K. S. K. Jednote. Z eno besedo izrekamo vsem skupaj najlepšo zahvalo.

Tebi, dragi in nepozabni nam Josip pa naj bo črna zemljica lahka; počivaj v miru Božjem. Spominjaj se nas tamkaj v večnem raju, kakor se bomo tebe tudi mi vedno spominjali, dokler se zopet enkrat ne snidemo tamkaj — nad zvezdami!

Žalujoči ostali:
Frank in **Mary Ahlin,** stariši.
z ostalo družino.
Pueblo, Colo., 20. dec., 1925.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

Z žalostnim srcem naznanjamo tužno vest vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da nam je nemila smrt ugrabila našega ljubega soproga, oziroma očeta

John Tratnik

Umrl je dne 13. decembra, 1925 ob 9. uri zvečer vsled ponesrečenja. Padel je namreč na svojem dvorišču in si pri tem prebil lobanjo, da je precej izdihnil. Pokojnik je bil star 58 let; doma od Osojnice na Kranjskem.

Zahvaljujemo se društvo sv. Jožefa, št. 41 K. S. K. Jednote v Pittsburghu, Pa., ker je kot svojemu članu položilo krasen venec v znak sožalja. Najlepša zahvala Mr. in Mrs. Paučnik, ki so nam stali na strani in nas tolažili v uri hude preskušnje in velike žalosti.

Nepozabnega pokojnika priporočamo v molitev in blag spomin. Dragi mi soprog in ljubi oče. Naj ti večni Bog poplača za tvoje delo in skrbi, in naj ti večni mir podeli!

Žalujoči ostali:
Marija Tratnik, soproga.
Frank in John, sinova.
Pittsburgh, Pa., 20. dec., 1925.

SVOJI K SVOJIM!

To velja tudi za katoliška slovenska društva.

NAŠA KATOLIŠKA TISKARNA

se priporoča za tiskarska naročila vsem slavnim slovenskim društvom.

IZDELUJEMO vse tiskarska dela lično, točno in poceni.

VPRAŠAJTE vedno tudi nas za cene, kadar naročate tiskovine.

"AMERIKANSKI SLOVENEC"
Edina slovenska katoliška tiskarna v Ameriki.

1849 W. 22nd St. Chicago, Ill.

Izšel je koledar "AVE MARIA"
ZA LETO 1926.

Krasen koledar je in vsakdo, ki ga bo dobil v roke, ga bo vesel.

Koledar je krasno ilustrovan. Krasijo ga zanimivi, mojstersko spisani spisi, povesti in razne razprave. Nekaj posebnega je v letošnjem koledarju kronika, katero je sestavil tako strokovnjaško prof. Rev. Pavlin. Rojaki, sezite po njem!

Cena Koledarju Ave Maria je 75c. V zalogi ga imajo vsi lokalni gg. zastopniki in zastopnice. Za obilna naročila se priporoča:

Ave Maria **Box 443, Lemont, Illinois.**

Naše zveze s staro domovino

v vseh denarnih zadevah so neprekosljive. Vi živite lahko kjerkoli širom Združenih Držav in vendar je vam mogoče poslati denar v stari kraj potom naše banke prav tako točno in zanesljivo kot da bi prišli sami osebno na banko.

NAŠE CENE SO PO DNEVNEM KURZU podvržene spremembi, toda zmerne in poštene. Denar pošljemo kot zahtevano ali v dolarjih ali pa v dinarjih po denarnih nakaznicah, plačljivih po starokrajski pošti ali pa v čekih (draftu); plačljivih po tamošnjih bankah.

POSKUSITE NAŠO DENARNO POŠILJATEV in prepričani bodite, da boste zadovoljni. Pišite nam ali pa pridite sami poizvedeti dnevne cene in jih potem primerjajte z onimi, ki jih dobite drugje. Naše pošiljatve bodo dosegle vaše ljudi naj li ti žive v kaki zakotni gorski vasici ali pa v največjem mestu, v kolikor najkrajšem času mogoče.

Vsi naši bančni posli so podvrženi nadzorstvu zvezne vlade.

Kapital in rezervni sklad naše banke presega svoto $740.000 kar je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON ST. :: JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir,
Joseph Dunda, pomož. kasir.

Naznanilo iz trgovine pohištva!

Cenjenim odjemalcem v Collinwoodu in okolici se naznanja, da je sedaj naša prodajalna na Waterloo Rd. na zunaj zaprta, ker bo vsa predelana, povečana in spremenjena v širše poslopje. Vendar pa je ostal urad Mrs. Frances Žulič v stanovanju, kjer bo tudi vnaprej za časa popravila prostorov prejemala denar, ki ga dolgujejo odjemalci, kateri redno odplačujejo na kupljeno pohištvo.

Tudi blaga, pohištva je ostalo še v prostorih, katero se še vedno lahko kupi po znižanih cenah. Oglasite se tam vsak čas. Vhod bo skozi ograjo od spredaj ali pa iz strani, kjer ima družina John Zulich vhod.

Toliko v blagohotno naznanilo.

A. Grdina in Sinovi

F. KERŽE,
1142 Dallas Rd., N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:
Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljše blago za najnižje cene.
Načrti in vzorci ZASTONJ!

SLOVENSKI ZOBOZDRAVNIK
(dentist).

Dr. H. E. KWARTA

Vogal Chicago in Jackson St. blizu slovenske cerkve sv. Jožefa
JOLIET, ILL.

se toplo priporoča Slovencem in Hrvatom.

Prvovrstno delo umetnega zobovja po najnižjih cenah.
Izdira zobe brez bolečin.
Vsako delo garantirano.
Pregledovanje zobovja brezplačno.

URADNE URE:
Od 9.—12. ure dopoldne. Od 2.—5. popoldne. Od 7.—9. zvečer.
Ob nedeljah od 9.—12. ure dop.
Zaprto ob petkih ob 5:30 popoldne.

SLOVENSKE GRAFOFONSKE PLOŠČE
ZA PREDPUSTNO ZABAVO.
Polke, valčki, koračnice, mazurke, itd.

3777 — **Veselimo se,** polka — igra kranjska godba. — b) **Rezika,** valček — Kranjska godba.
1626 — **Nov štajerski ples,** štajerii — kmetska godba. — b) **Štajerska,** polka — kmetska godba.
24026 — **Bela Ljubljana,** valček — harmonika z orkestrom. — b) **Zlate sanje,** polka — harmonika z orkestrom.
24027 — **Katrca,** polka — harmonika z orkestrom. — b) **Gorjanski valček** — harmonika z orkestrom.
1609 — **Držimo skupaj,** hitra polka — kmetska godba. — b) **Sezidal sem si vinski hram** — petje.
3776 — **Spominjajmo se Ljubljane,** ples — kranjska godba. — b) **Pogladski zanovi** — kranjska godba
3596 — **Ti si mila moja,** valček — harmonika. — b) **Ko sem k njej peršov** — dvoglasno petje.
3594 — **Ljubi Janez,** polka — kranjska godba. — b) **Viaska je zora** — dvoglasno petje.
3741 — **Vesela poskočnica,** polka — dve harmonike. — b) **Na planincah** — dvoglasno petje.
24015 — **Lepa naša domovina** — vojaška godba. — b) **Slovenska koračnica** — vojaška godba.
24035 — **Radetzky koračnica** — vojaška godba. — b) **Pod dvojnim orlom** — vojaška godba.
24037 — **Špic-polka** — harmonika, kitara in banjo. — b) **Polk-šetil** — harmonika, kitara in banjo.
24038 — **Clevelandska polka** — harmonika, kitara in banjo. — b) **Na Marjance** — harmonika, kitara in banjo.
24044 — **Hoic-haker mará** — harmonika, kitara in banjo. — b) **Kranjski valcer** — harmonika, kitara in banjo.

PETJE, ENOGLASNO IN VEČGLASNO — TER SMEŠNICE.

7994 — **Pastirček** — poje kvartet "Ljubljana". — b) **Kozarček** — poje kvartet "Ljubljana"
6137 — **Sijaj, sijaj solnce** — poje moški kvartet. — b) **Pomladi pozdrav** — tenor solo.
3248 — **Reziment** — dvoglasno petje. — b) **Sem slovenska deklica** — dvoglasno petje.
3250 — **Vsi so prihiteli** — dvoglasno petje. — b) **Divja roženca** — dvoglasno petje.
4689 — **Na tujih tleh** — dvoglasno petje. — b) **Ko bi moj ljubi** — dvoglasno petje.
24002 — **Neš maček je ljubco imel** — moški kvartet. — b) **Po celi vasi ličke si** — kvartet.
24006 — **Ko pridemo na zrad vasi** — moški kvartet. — b) **Prav lepo mi poje črni kos** — kvartet.
6121 — **Kako je Jerala frajtar postal** — smešnica. — b) **Na shodu** — smešnica.
4992 — **Družinske sladkosti** — smešen prizor. — b) **Od kod je špela douna** — smešno pripovedovanje.

Prvo ime pri številki je ena stran plošče; b) znači drugo stran plošče.
CENE: — Posamezna plošča stane skupno s poštnino 85c. — 7 plošč stane $5.00. — 14 plošč $9.00. — 20 plošč $12.00. — Vseh 24 plošč pa pošljemo za $14.00.

Izrežite in ogles, zaznamujte katere plošče naročite in jih pošljite nam z svojim natančnim naslovom.

V zalogi imamo tudi gramofonske igle nove vrste. Vsaka igra 10 komadov. 150 igel stane s poštnino 50c; 350 igel stane $1.00.

Pišete nam lahko slovenska ali angleško. — Z vsakim naročilom, ki presega $2.00 pošljemo lep stenski koledar zastonj.

JUGOSLAV-AMERICAN CORP.
(Prej Jos. Vogric.)
455 West 42nd St. NEW YORK, N. Y.

Večno hrepenenje.

Nemško spisal F. Klug.
Poslovenil F. O. T.

(Nadaljevanje)

Ko je pa novega gosta prvič zagledal — to je bilo na postaji, ko so šli po Egona — ga je pogledala iz oči mladega duhovnika tolika resnost in dobrota, da je moral nehote misliti na roke deklice, ki je sklenila nekoč njegove v težki uri. Najrajši bi bil ponudil kaplanu obe roke in ga prosil:

"Pomagaj mi ti, kakor mi je tvoja sestra . . ." toda takoj se je spomnil, da je odšla od njega, siromaka, da se je od nje nepreklicno poslovil v pismu . . in ostal je pri pozdravu uraden in hladen. Samo Bogdan je čutil, da se je moral neizrekljivo premagovati, da je ostal tako zaprt.

Toda po Egonu sta prišla vedno bolj v zunanje in počasi tudi v notranje stike. Previdno je skušal Bogdan zvedeti, če je odkrila kdaj Marija Svetec bratu najglobje skrivnosti svojega srca — a prepričal se je, da tega ni storila. To se mu je zdelo sprva čudno. Saj je zvedel od "sestre Marije" in od njenega brata, ki je govoril le z bolestjo o daljni sestri, kako zvesto sta prenašala skupaj vsako usodo življenja. Toda ta nedolžna molčečnost je poživila Marijino podobo v tako bleščeči čistosti v Bogdanovem spominu, da se ga je polastila zopet vsa bolest, zaradi katere je nekoč hitro bežal iz Monakovega.

Helena Cirnski je najprej opazila spremembo v Bogdanovi duši. Zdaj si je resno prizadevala, da je ob prisotnosti Bogdanovi in Ernestovi napeljala pogovor na vprašanja, s katerimi se je ubijal Bogdan Jelovec v sobi v samotnih urah. Ko je zunaj deževalo, je sedel tukaj cele popoldneve med knjigami, da je potem pri skupnih večerih zopet vedno ugotovil, da je mogoče samo dvoje: verovati ali — obupati. Toda kolo pri krmilu njegove ladje se je vrtelo počasi proti obupu. Milanovo modrovanje, ki ni poznalo mnogo vprašanj, ali bolje, njegova vernost ni mogla pri tem mnogo izpremeniti.

Toda Heleni se je posrečilo, da je opozorila Ernesta Svetca, kako nevarno je dušno stanje Bogdana Jelovca. Kaplan se je znal tako nežno in nevsiljivo vdeleževati Bogdanovih vprašanj in odgovorov, da se je mogel vedno bolj približevati njegovi duši. Marsikatero besedo je izpregovoril Bogdan, iz katere je spoznal Ernest, da se sveti v nji nekaj kot dušno oko, ki bi se rado odprlo luči, pa se je boji.

Pa še nekaj je bilo, kar je vleklo Bogdana Jelovca počasi h kaplanu, ne da bi ta to slutil. V mnogih kretnjah, majhnih in čisto površnih kretnjah telesa, zlasti v kretnjah rok je imel Ernest Svetec nekaj, kar je spominjalo na njegovo sestro Marijo. Nikdar ni videl Bogdan Jelovec te podobnosti tako jasno, kakor če je šel — včasih je to storil — k maši, katero je opravljal kaplan v kapeli, ki je bila v pritličju gradu. Če je stal pri majhnem, lično vdelanem oltarju iz alabastra, so zažarele iz duhovnikovega, skoro kot alabasten bledega obraza vse čiste, otroške poteze Marije Svetec, zaradi katerih je nekoč prosil deklico, naj mu bo angel varuh.

In počasi se je spremenila njena podoba v njegovi domišljiji — postala je še bolj svetla, še bolj čista, kakor je že bila — kot vestalka, kot svečenica. In zopet je začel hrepeneti po nji, začel zopet postavljati njeno podobo v duši, samo da mu je postajala zdaj vedno bolj in bolj resnična podoba angela varuha. In pri ti podobi se je zopet zbudilo vse njegovo hrepenenje, da bi mogel verovati, mogel moliti, mogel postati čist, zrel človek, ki bi premagal vse zle duhove, ki hočejo vedno in vedno to razkopati, kar bi rado postalo v njegovi duši polagoma sveta dežela.

Vsak jasen in gorek dan v oktobru je šel na kratek, pa pogosten izprehod z Ernestom Svetcem, ki je vsrkoval zdravje pregretega zraka. Pri taki priliki se je tako rad oprijel vsakega resnega razgovora, da je načenjal kaplan kmalu samo še resna vprašanja. Toda skupnih tal še nista našla. Vedno se je vrnil Bogdan Jelovec na staro trditev: "Verovati ali — obupati! Verovati ne morem," je rekel nekoč.

"Obupati vam pa jaz ne dam," mu je odvrnil kaplan. "Sploh pa, roko na srce: zakaj ne morete verovati?"

"Ker so vaši verski nauki mnogo pretemni, da bi mi mogli razjasniti bedno temo življenja in vsega, kar se godi na svetu."

Zdaj je Ernest Svetec cele dneve preskušal z Bogdanom Jelovcem vso vez verskih naukov in mu razlagal, da to ni tajinstven mrak, ki zakriva velike uganke o svetu in življenju, da bi jih zagrnil v temo, ne pa razjasnil; bolj in edino pametno je, da opazuje svet in življenje, smoter sveta in življenja, če gleda vse to z vidika krščanske vere in krščanske nravstvenost. Na koncu svojih izvajanj je pa dodal Ernest Svetec:

"Ne mislite, da boste s tem umskim spoznanjem, kateremu se boste težko ognili, prišli tudi do vere! Vse, kar sem vam dozdaj povedal, naj strnem v stavek: Če hočete dobiti zadovoljiv odgovor na vsa vaša raziskavanja ni vprašanja, potem morate sprejeti svet in življenje vere; če pa hočete kar tako sprejeti življenje z vsemi ugankami in nejasnostmi, ne da bi iskali rešitve, se boste lahko odrekli veri. Z eno besedo: volja odloča ali kvišku — ali navzdol!"

"Zdaj naj volim samo med tema skrajnima točkama?" odvrne Bogdan Jelovec. "Ali ne bi lahko iskal tretje poti, ki ne vodi strmo kvišku, ne strmo navzdol? Ali ne bi lahko pustil vso to godljo, spodbodel konja in zdirjal naravnost naprej v bogato, veselo smehljajoče se življenje? Ne morem tudi tega?"

"Gotovo," odgovori Ernest Svetec, "toda na komu je vendar samo: kvišku ali navzdol?"

"In kaj je odločilno pri tem, gospod kaplan?"

"Samo to, kdo bo prijel na koncu besnečega konja za vajeti — tisti, ki vlada v višavah in kliče vsakega kvišku, ali tisti, ki kraljuje v globini in nas vleče vse navzdol."

Od tega dne je bojeval Bogdan Jelovec najtežji boj v življenju — naj li drugič osedla konja in pojezdi v življenje . . . kvišku ali navzdol. In zopet je prišel do brezupnega sklepa, pri katerem so se morali še vedno vsi njegovi življenski načrti obrniti kot pred zidom: Nje, ki bi ga mogla držati, ne bo nikdar dosegel . . . in brez nje . . . da, kaj naj bo brez nje, o tem ni hotel nikdar dalje misliti.

(Dalje prihodnjič.)

PRIDOBIL 40 FUNTOV V DVEH TEDNIH.

Johnstown, Pa. Neki tukajšnji stanovnik, ki je bolehal več let, je pridobil štirideset funtov v dveh tednih. To je skoraj čudež, toda je povsem naravno in resnica. Dokazano je, da je tega moža tekom pet let mučila do 50 čevljev dolga trakulja, kar mu je povzročalo take bolečine, da si je še želel umreti. Sprva je tehtal 180 funtov toda vsled te bolezni se je shujšal na 110 funtov. Nekega dne je slišal nasvet svojega prijatelja da je vsei zanesljivo zdravilo zoper trakuljo in kot čudež trakulje se je takoj iznebil ki mu je sesala kri. Zdaj ta mož lahko uživa vso hrano za svoje telo namesto da bi hranil nadležno trakuljo, ki bi mu lahko povzročila smrt. V 14 dnevih je pridobil 40 funtov na teži. Na tisoče moš, žena in otrok se zdravi vsled raznih drugih navideznih bolezni, med tem ko imajo v resnici samo trakljo v sebi. Dva znamenja tega nepridprava so njegovi deli, ki prihajajo iz črevesja. Človek ima slab okus, betkast jezik rado se mu kolče, boli ga v krišu, udih in nogah; boli ga glava oprime se ga omotica kot bi imel prazen želodec pod očmi ima črnkaste kolobarje; želodec ga teži, kjer čuti nekaj posebno premikajočega iz njega do črevesja pa naobratno; duši ga tudi proti grli. Tak bolnik ima rumenkasto kožo izgubija na teži; ima slabo sapo, vedno pljuje in nima nobenega pravega veselja do življenja. Človeka napadejo tudi božjasni napadi če ima trakuljo včasih dolgo do 50 čevljev. Če vam ista zleze v sapnik, vas lahko zaduši. Odstranite torej tega parasita, da vam ne bo uničil vašega življenja. Pošljite nam $10.48 za Laxtan zdravljenje, če se vi hočete iznebiti tega nepridiprava. Laxttan je povsem nedolžno zdravilo, četudi nimate trakulje. Naprodaj samo pri Laxal Co. 145 Laxal Bldg. Box 943 Pittsburgh, Pa. Za zavarovalnino zavitka priložite 25c. zraven. Mi ne pošiljamo blaga po povzetju C. O. D. (Copy 21) —Adv't.

Redko soglasje.

Pri vsakem vprašanju boste našli ljudi, ki isto ali odobravajo ali pa zavračajo. Toda če vprašate ljudi — od severa do juga, od vzhoda do zahoda — kakšno želodčno zdravilo je po njih sodbi najboljše, boste naleteli na redko soglasje, oziroma na sledeči odgovor: Trinerjevo grenko vino. **Na severu:** "Kitchener, Ont., 9. decembra: Trinerjevo grenko vino je neko ženo tukaj rešilo smrti. A. Sykora." **Na jugu:** "Sabraton, W. Va., 15. decembra. Nobena družina, ki hoče ostati zdrava, naj bi ne bila brez Trinerjevega grenkega vina; isto je rešilo moje zdravje in življenje. J. Kadlecik." **Na vztoku:** "Providence, R. I., 7. decembra. Trinerjevo grenko vino je jako uspešno. Anthony Fitz." **Na zapadu:** "Anaconda, Mont., 17. decembra. Trinerjevo grenko vino je najboljše zdravilo, katero jaz vsem moji mprijateljem priporočam. Frank Sasek." Vsa ta zahvalna pisma smo prejeli meseca decembra, 1925! Poskusite to zdravilo še vi; dalje poskusite še Trinerjev Liniment, Trinerjev Cough Sedative (olajševalec kašlja) in Trinerjeve tablete zoper prehlad (Triner's Cold Tablets). Če vaš lekarnar teh zdravil nima na razpolago, pišite na: Joseph Triner Co., Chicago, Ill. (Adv.)

ZAHVALNA PISMA ANTON MERVARJU
6919 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio.

Roundup, Mont., 8. nov. 1925.
Ceijeni rojak:-
Naročeno harmoniko, ki sem jo prejel od vas na predpustni dan, mi je zelo všeč in se vam zahvalim za vaše trdne in krasno izdelane harmonike. Ko sem pričel igrati na njo, sem imel takoj polno hišo ljudi in vsak jo je pohvalil, da je lepa, eden je celo rekel, da se mu zdi kot bi bil v "malih nebesih", ko je slišal igranje te harmonike. Uprašujejo me "no, Tony, od kod si pa dobil to harmoniko," in jaz vsakemu povem "od našega rojaka Anton Mervarja iz Clevelanda, ki ima do danes menda še najboljše izdelane harmonike." Na prvega nov. l. l. prišel je k meni rojak iz Butte, Mont., na obisk, pa sem mu jih par zaigral in ko je slišal kako izvrstno dobro igrajo, je rekel: "Tony, prodaj jo meni", na kar sem mu res prodal, pa smo šli malo ven, prišedši nazaj se mi je zdelo kot da je vse pogorelo v hiši, ker ni bilo več harmonike in ker jaz ne morem biti brez dobre harmonike doma, sem takoj pisal po drugo, in sem pisal: "Prosim, pošljite mi še eno kakor hitro je mogoče, zakar se vam že v naprej zahvalim in ostanem vaš zvest naročnik."—**Anton Mihelich,** Box 585, Roundup, Mont.

Homer City, Pa., Nov. 29. 1925.
Cenjeni rojak Anton Mervar!
Vam naznanim, da sem prejel Hromatične harmonike, vašega izdelka, katere ste mi poslali in smo zelo zadovoljni z njo, je lepega in trpežnega izdelka in ima izvrsten glas. Ja znisem nikoli mislil, da bi se mogel naš sin tako hitro učiti igrati na Hromatične harmonike, kjer so glasovi vse drugače izdelani kot pri navadni harmoniki. Jaz bi priporočal vsem godbenikom, ki imajo veselje na hromatične harmonike, naj si jih naroče pri Anton Mervarju v Cleveland, O. Pozdravljeni: **Anton Glavan,** 112 Oakland St., Homer City, Pa. (Adv.)

Italijanske harmonike

Izdelujemo in importiramo vsakolične prvovrstne
ITALIJANSKE HARMONIKE
rodnega dela; ki so najboljše na svetu. Jamčene deset let. Naše cene najnižje. Pouk na harmonike zastonj našim kupcem. Pišite po brezplačen cenik.
RUATTA SERENELLI & CO.
817 Blue Island Ave., Dept. 89, Chicago, Ill.

Največja slovenska unijska tiskarna

v Zjedinjenih Državah je vedno pripravljena postreči društvom vseh Jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovin.

NAJNIŽJE CENE
TOČNO POSTREŽBO
LIČEN IZDELEK

dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v raznih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica.

PLAČILNE KNJIŽICE

odobrena od gl. odbora K. S. K. Jednote, najbolj priročne za članstvo K. S. K. J. imamo v zalogi.

Ameriška Domovina

V svojem lastnem poslopju.

6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

DOMAČA ZDRAVILA.
V zalogi imam jedilne dišave, Knajpovo ječmenovo kavo in importirana zdravila, katera priporoča msgr. Knajp v knjigi
DOMAČI ZDRAVNIK.
Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko popisana vsaka rastlina za kaj se rabi.
V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.
MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

VAŽNO
je za vsakega rojaka, da vse svoje notarske posle poveri edinole izkušenemu notarju. Podpisani imam dolgoletno prakso v izdelovanju kupnih pogodb, pooblastil, vsakovrstnih pobotnic, oporok, dolžnih pisem, v preiskovanju stanja zemljišč in raznih drugih stvareh, bodisi tukaj ali v starem kraju, in se rojakom toplo priporočam.
ANTON ZBASNIK,
slovenski javni notar,
4905 Butler Street. Pittsburgh, Pa.

Telefon pisarne: 6498
Telefon stanovanja: 524
JNO A. TEZAK
SLOVENSKA CVETLIČARNA.
vogal N. Chicago in Indiana St.
JOLIET, ILL.
V zalogi imam sveže rože; izdelujem vence za pogrebe, šopke za poroke in za bolnišnice.
Naročila se sprejemajo tudi pismenim, telefoničnim in brzojavnim potom.
Vsa naročila se izvrše po zelo nizki ceni in točno. Poskusite z naročilom enkrat pri meni.

Največja Prodajalna Perja Severnih Ameriških Držav
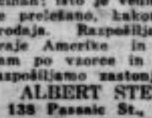
po najnižji ceni
Najboljše blago
dobite iz naše veletrgovine. Prodajamo čisto mehko perje v velikih količinah; isto je vedno sveže in čisto, ne prerešano, kakoršno se drugod prodaja. Razpošiljamo ga na vse kraje Amerike in Kanade. Pišite nam po vzorce in za cene: vzorce razpošiljamo zastonj.
ALBERT STETZ dept. 3.
138 Passaic St., Passaic, N. J.

RAZPRODAJA
Chromatičnih
LUBASOVIH HARMONIK
43 tipk, 12 basov, raven držaj in pa z držajem na stopnjo.
Cena prej $90.00
sedaj $65.00.
ALOIS SKULJ,
323 EPSILON PL.,
BROOKLYN, N. Y.

že izdelujem
HARMONIKE
NAD 20 LET
ki so med vsemi drugimi izdelki priznane za najboljše. V izdelovanju harmonik sem torej dosegel najboljšo skušnjo in prakso. Da so moje harmonike v resnici najbolj znane in priljubljene, dokazujejo številna pohvalna pisma iz vseh krajev širom držav.
V zalogi imam tudi najnovejše slovenske in druge
PIANO ROLLE in PLOŠČE ZA GRAMOFONE.
Pišite po cenik.
Pri meni boste dobili vsak muzikalični instrument, mali ali veliki, za nizko ceno.
Blago razpošiljam po celi Ameriki.
Se uljudno priporočam rojakom.
ANTON MERVAR
Music Store,
6921 ST. CLAIR AVE.
CLEVELAND, OHIO.

J. KLEPEC, javni notar.
Insurance, Real Estate, Loans.
Phone 5768 ali pa 2196-R.
107 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NA MILIJONE ljudi bi ne bilo danes brez las, ko bi vsaki o pravem času rabili Wahčičevo Alpen Tinkturo, katera je najboljša in uspešna na svetu za proti izpadanju in za rast las. Bruslin tinktura zoper sive lase, od katere postanejo lasje popolnoma naturni. Dalje imam najbolj uspešna zdravila, kot za rane, opekline, bule, turove, kraste, grinte, lišaje, solnčnate pike in prahute na glavi, za revmatizem ali trganje, kurje oči, bradovice, potne noge i. t. d. Kateri zi rabil moja zdravila brez uspeha, mu povrnem denar. Pišite takoj po cenik, ga pošljem zastonj.
Jakob WAHČIČ,
1436 E. 95th St. Cleveland, O.

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE
za društva ter člane K. S. K. J.
izdeluje
EMIL BACHMAN
2107 S. Hamlin Ave. Chicago, Ill.
Pišite po cenik!

Telefon urada: 749
Telefon stanovanja 2222-J.
Weese Printing Company
1 JEFFERSON ST., JOLIET, ILL.
2. nadstropje, pri mostu.
Julius G. Weese, poslovodja
Tiskarna in izdelovalnica štampilij iz kavčuka. Tiskamo v vseh jezikih.

Severa's Cough Balsam
Kaj misli o njem ljudje:
"— odkar sem ga užival moj strašni kašelj je izginil."
J. Antonich, Butte, Mont.
Morda so tudi v vaši bližini ljudje ki jim je Severov Balzam zoper kašelj dobro pomagal. Mislimo, da bo tako tudi v vašem slučaju.
Cena 25c in 50c.
Poskusite pri lekarju najprvo.
Zahtevajte Severov Almanah za 1926 od vašega lekarnarja, ali pa naravnost od nas. Vsepovsod zastonj.
W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

MRS. ANTONIJA RIFFEL,
slovenska babica,
522 N. Broadway, JOLIET, ILL.
Telefon 2380-J.

Joseph Perko
SHOES FOR THE WHOLE FAMILY
2101 WEST 22nd STREET
CHICAGO, ILL.

Slavnemu občinstvu v Chicagi in okolici se toplo priporočam za obilen poset.
Imam veliko zalogo jesenskega in zimskega obuvala vseh vrst.
Svoji k svojim!

FIRST NATIONAL BANK
Established 1857
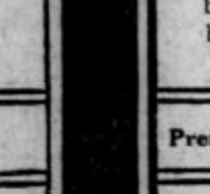
Pridružite se
našim
1926
BOŽIČNIM VARČEVALNIM KLUBOM
ki se sedaj snujejo.
Na razpolago imate šest vrst teh klubov; pridružite se k onemu, ki bo vam najbolj prikladen.
Premoženje te banke znaša $12,000,000.00.
THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET

Pozor krajevna društva K. S. K. Jednote!
Mesec januar, doba glavnih letnih sej je tukaj. Na tej sejah boste gotovo kaj ukrepali o izboljšanju finančnega stanja društva in njegovem napredku. Velike važnosti pri tem je vprašanje, **kje in kako imate društveni denar naložen?** Na veliko obrestno mero ter varno ali ne?
Mi vam svetujemo, da za denar, kar ga imate na razpolago, kupite pri nas take vrednostne papirje ali bonde, bodisi že **mestne, okrajne ali šolske,** ki vam donašajo vsaj **6 odstotkov obresti ali še več.** Bonde lahko vsak dan prodate ali zamenjate v denar.
Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota je skoro vse bonde, katere lastuje, pri nas kupila in jih še vedno kupuje, ker jo vedno solidno postrežemo. Sledite K. S. K. Jednoti tudi vi!
Za pojasnila pišite nam v slovenskem jeziku.
A. C. ALLYN & CO.
67 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.